

(ร่าง)

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562)

สถาบันการพลศึกษา

กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	ก
ส่วนที่ 1	
ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2561.....	1
ส่วนที่ 2	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา.....	4
ส่วนที่ 3	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	16
ส่วนที่ 4	
นิยามศัพท์.....	27
ส่วนที่ 5	
ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา.....	38
ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา	
➤ ระดับหลักสูตร.....	40
➤ ระดับคณะและวิทยาเขต.....	41
➤ ระดับสถาบัน.....	42
ส่วนที่ 6	
องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา ผู้รับผิดชอบ	43
➤ ระดับหลักสูตร.....	44
➤ ระดับคณะ.....	96
➤ ระดับวิทยาเขต.....	126
➤ ระดับสถาบัน.....	150
ส่วนที่ 7	
แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	183
ส่วนที่ 8	
ปฏิทินการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันการพลศึกษา.....	191
ส่วนที่ 9	
หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	195
➤ ระดับหลักสูตร.....	196
➤ ระดับคณะ.....	200
➤ ระดับวิทยาเขต.....	204
➤ ระดับสถาบัน.....	208

ภาคผนวก

- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561.....	214
- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการนำมาตรฐาน การอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561.....	216
- คำสั่งสถาบันการพลศึกษา เรื่องคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา.....	221
- คำสั่งสถาบันการพลศึกษา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา.....	223

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562) สถาบันการพลศึกษา ฉบับนี้ เป็นฉบับปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่สะท้อนผลการดำเนินงานตามบริบทของสถาบันการพลศึกษา เพื่อใช้สำหรับปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป โดยจัดทำขึ้นเพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการพลศึกษา มีการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา และสอดคล้องกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งแบ่งการบริหารงานเป็น 2 ส่วน คือ 1) ส่วนกลาง เป็นการบริหารงานระดับนโยบาย และ 2) ส่วนภูมิภาค ประกอบด้วยวิทยาเขต 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬา 13 โรงเรียน เป็นส่วนที่มีการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาเขตเป็นการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา และโรงเรียนกีฬาเป็นการจัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต และสถาบัน โดยสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง) มีการกำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำ การดำเนินงานในทุกระดับเพื่อพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและให้หน่วยงานในสังกัดทุกหน่วยจัดส่งรายงานการประเมินตนเอง รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้กับสถาบันการพลศึกษาทุกปี เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการพลศึกษามีพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562) สถาบันการพลศึกษา ฉบับนี้ จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบัน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป

กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา สถาบันการพลศึกษา

เลขที่ 333 หมู่ 1 ต.หนองไม้แดง อ.เมือง จ. ชลบุรี 20000

โทรศัพท์ 038-054-211 โทรสาร 038-054-222 Website: www.ipe.ac.th

ส่วนที่ 1

ประกาศสถาบันการพลศึกษา
เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ
เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2561

ส่วนที่ 1

ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2561

ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และ ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ สถาบันการพลศึกษา เห็นสมควรประกาศนโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถาบันการพลศึกษาขอยกเลิก ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการพลศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนา การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และบริบทของสถาบัน การพลศึกษา โดยยึดหลักการทำงานแบบมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน และเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับ การประเมินคุณภาพภายนอก

ข้อ ๓ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้การประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สถาบันการพลศึกษา จึงประกาศนโยบาย โดยให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนของสถาบันการพลศึกษาต้องให้ความสำคัญ และ รับผิดชอบร่วมกันเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยต้องปฏิบัติ ดังนี้

๓.๑ จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐาน การศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และบริบทของสถาบันการพลศึกษา โดยเสนอต่อสภาสถาบันการพลศึกษาเพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบ และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๓.๒ จัดทำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีความเชื่อมโยงการ ดำเนินงานทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน พร้อมทั้งถ่ายทอดไปยังผู้บริหาร และบุคลากรทุกคนของสถาบันการพลศึกษา

๓.๓ มีการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนของสถาบันการพลศึกษา มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เป็นไปตามนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติและคู่มือการ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการพลศึกษา

๓.๔ มีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาภายในพร้อมจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษา

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๔.๑ จัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับ
วิทยาเขต และระดับสถาบัน ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

๔.๒ จัดการประเมินคุณภาพภายใน ตามระบบและกลไกการประเมินคุณภาพภายในของ
สถาบันการพลศึกษา และเสนอผลการประเมินต่อผู้บริหารและบุคลากรทุกคนของสถาบันการพลศึกษา
กรรมการวิทยาเขต สภาวิชาการ สภาสถาบัน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเปิดเผยต่อสาธารณชน

ข้อ ๕ แนวปฏิบัติการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๕.๑ สถาบันการพลศึกษา จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย
ประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายใน ระดับอุดมศึกษา ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกัน
คุณภาพการศึกษา ระบบและกลไกการประเมินคุณภาพภายใน ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ และปฏิทินการดำเนินงาน

๕.๒ สถาบันการพลศึกษาและวิทยาเขต ดำเนินการเก็บข้อมูลระยะ ๑๒ เดือน ของปีการศึกษา
ที่กำหนด จัดทำรายงานการประเมินตนเอง รับการประเมินคุณภาพภายในจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ
ภายในที่สถาบันการพลศึกษาแต่งตั้ง และรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในทุกระดับ โดยบันทึกข้อมูลใน
ระบบ IPE QA Online ตามปฏิทินที่สถาบันการพลศึกษากำหนด

๕.๓ สถาบันการพลศึกษา นำผลการประเมินระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับวิทยาเขต
ที่ยืนยันผลการประเมินผ่านระบบ IPE QA Online แล้ว มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้พิเศษ
ที่สะท้อนการบริหารงานของสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง) และเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายในระดับ
สถาบัน ผ่านระบบ IPE QA Online และแจ้งผลการดำเนินงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๕.๔ ผู้บริหารสถาบันการพลศึกษาทุกระดับนำผลการประเมินคุณภาพภายใน และข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งข้อเสนอแนะของกรรมการวิทยาเขต สภาวิชาการ และสภา
สถาบัน มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการราชการประจำปี และแผนยุทธศาสตร์

๕.๕ วิทยาเขตรวบรวมรายงานการประเมินตนเอง รายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน
ทุกระดับ และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับวิทยาเขต ส่งสถาบันการพลศึกษาภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุด
การรับประเมินทุกระดับในวิทยาเขต

๕.๖ สถาบันการพลศึกษาส่งรายงานการประเมินตนเองและแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ
วิทยาเขตและสถาบันการพลศึกษาให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
ตามประกาศนี้ ให้ใช้กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และ
ระดับสถาบัน โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

๒/๒๕

(นายปรีวัฒน์ วรรณกลาง)
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

ส่วนที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา

ส่วนที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

8) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 และมีการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาจึงได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

10) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือ กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พรบ. และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงาน เทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษา

3) ศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้นโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ และได้มาตรฐาน

4) เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

5) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินงานในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของสถาบัน

6) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

7) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ที่มา: คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.2 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้ง มีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ขึ้นส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอน แลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจาก ภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรม สนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุน รองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนา ภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2

ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็น สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

2.3 มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ประกาศ ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2561 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

(1) มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(1.1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(2) มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพ และอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(3) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการ ของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการ

บริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(4) มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับ และประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของ ประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือ การสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(5) มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

(5.1) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน แบบบูรณา การเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการ ที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(5.2) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึง ความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและ ตรวจสอบได้

(5.3) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และ พัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การ จัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกัน คุณภาพการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

2.4 กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ มาตรา 47 วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ข้อ 2 ในกฎกระทรวงนี้ “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการ ติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมี

กลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนา และสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและ ประเภท การศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษา ของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการ ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้น สังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปีเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และ แนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ 4 เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ 3 แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการ ประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สถานศึกษาแห่งนั้น ให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมิน คุณภาพภายนอก ให้ สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา และ จัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและ หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือ หน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาได้ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการ ดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับ การปฏิบัติ ตามกฎกระทรวง

3. การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนว ปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกัน

คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใด จะต้องมีการบูรณาการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

2) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษารอบใหม่ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกาศใช้ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 ทั้งนี้สถาบันการพลศึกษาได้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ และบริบทของสถาบันการพลศึกษา จึงกำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน

- ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

- ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะ วิทยาเขตและ สถาบัน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ และควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ คณะ วิทยาเขต และสถาบันต้องการให้คณะ วิทยาเขตและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

3.1.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณี มหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

กำหนดตัวบ่งชี้ เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ และตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้ที่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการ และกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

3.1.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับ คณะ วิทยาเขต และสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับเพื่อกำกับกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ทุกระดับ

3.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

4. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการใช้ฐานข้อมูลตามระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยมีกรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกของสกอ. (พ.ศ. 2559-2563) ดังนี้

ประเด็น	การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสี่ (พ.ศ. 2559-2563)
แนวคิดหลัก	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินคุณภาพภายนอกเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด 2. การประเมินคุณภาพภายนอกช่วยกระตุ้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดการส่งเสริมการยกระดับคุณภาพของสถานศึกษา
วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างมาตรฐานการประเมินและส่งเสริมให้สถานศึกษาสร้างมาตรฐานการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับและทุกกลุ่มประเภทและสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินคุณภาพภายนอก 2. ประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อสะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาพร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ด้านคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ข้อมูลแก่รัฐบาลในการพิจารณากำหนดนโยบายการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
เป้าหมาย	มีมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ติดตามและตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษา มาตรฐานชาติ และมาตรฐานระดับสากล
วิธีการประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นการประเมินเชิงคุณภาพ เน้นข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidenced Based) ที่สะท้อนผลการดำเนินงานโดยใช้การตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญ (Expert Judgment) และการตรวจทานผลการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินในระดับเดียวกัน (Peer Review) ให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งระบบแบบองค์รวม (Holistic Approach)
ขั้นตอนดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาประเมินตนเอง (Self-Assessment) แล้วจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้หน่วยงานต้นสังกัดวิเคราะห์ SAR ส่งให้ สมศ.ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด 2. สมศ. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา (Pre-Analysis) จากฐานข้อมูลของหน่วยงานต้นสังกัด 3. คณะผู้ประเมินภายนอกประชุมพิจารณาผลการดำเนินงานของสถานศึกษาจากรายงานการประเมินตนเองร่วมกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Pre- Assessment) เพื่อวางแผนการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยม 4. คณะผู้ประเมินภายนอกลงพื้นที่ตรวจเยี่ยม (Site Visit) เพื่อประชุมเสวนาสร้างสรรค์ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพกับบุคลากร หลักฐานเชิงประจักษ์ และหน่วยงาน/บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งทำการรายงานผลประเมินด้วยวาจา 5. คณะผู้ประเมินภายนอกจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก (EQA Report) พร้อมข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา แล้วจัดส่งให้ สมศ. เพื่อพิจารณาให้การรับรองผลการประเมิน จากนั้น สมศ. จะจัดส่งให้กับสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

ส่วนที่ 3

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ส่วนที่ 3

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. พัฒนาการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เป็นที่ทราบกันดีว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามระดับการพัฒนาของสถาบันการศึกษา ตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความรู้ และทักษะในอนาคตที่ตลาดงานต้องการ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกจึงมีการปรับปรุงมาโดยตลอด ปัจจุบันระบบการประกันคุณภาพภายในเข้าสู่รอบที่สาม (2557-2561) และระบบการประเมินคุณภาพภายนอกเข้าสู่รอบที่สี่ (2558-2562)

ระบบการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เริ่มใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นระบบแรกที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้นำไปใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในทุกปีการศึกษา และให้สถาบันอุดมศึกษาเพิ่มเติมประเด็นการประเมินที่สะท้อนเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบันในรอบแรกนี้ตัวบ่งชี้ประเมินผลการดำเนินงานมีทั้งตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยครอบคลุมองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญคือไม่เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นสามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบการประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ อีกทั้ง ยังมีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม ในส่วนของเกณฑ์การประเมิน มีทั้งเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันและที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียว เนื่องจากในระยะแรกนี้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังไม่มีกระบวนการทำงานที่เน้นวงจรกิจกรรมอย่างชัดเจน ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่จึงเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการ

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในรอบที่สอง พ.ศ.2553 ยังคงยึดหลักการเดียวกับรอบแรก โดยนำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐาน

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นกรอบในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในรอบที่สองจะมุ่งเน้นการประเมินเฉพาะปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ สำหรับการวัดผลผลิตหรือผลลัพธ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้นำตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ.มาใช้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้ครบถ้วนทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ ทั้งนี้ เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นในรอบนี้ยังมีความแตกต่างจากรอบแรกคือ มีการกำหนดประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่

ในปี พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ (พ.ศ. 2557 -2561) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมด้านอื่นๆ ที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาระบบตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันดำเนินการไปพร้อมกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้ กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance) ซึ่งได้กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคุมวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย

ของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะให้ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่ คณะดูแล รวมทั้ง กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน พิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ด้านกายภาพด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของสถาบันเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของสถาบัน รวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับสถาบันให้ได้ข้อมูลที่ชี้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของสถาบัน อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุกปีการศึกษา ตลอดจนเพื่อรองรับการติดตามตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีตามกฎกระทรวงฯ รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิตโดยผู้เรียนมีงานทำ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 อย่างไรก็ตาม ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่นี้จะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิตและส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานของคณะและสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานและวิสัยทัศน์ที่สถาบันอุดมศึกษา กำหนด โดยให้สะท้อนผลการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ มีการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตบัณฑิต ในแต่ละปีการศึกษาโดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร มีการตรวจสอบติดตามคุณภาพผลการผลิตบัณฑิต โดย

คณะกรรมการประจำคณะและคณะกรรมการระดับสถาบันในทุกปีการศึกษา มีความเชื่อมโยงกับระบบการประเมิน คุณภาพภายนอกที่จะมีการรับรองคุณภาพการศึกษาระดับชาติ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่สะท้อนผลของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา

อนึ่ง คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 โดยระบุให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการ ของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาและเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบัน อุดมศึกษาเลือกใช้ ต้องสนองต่อเจตนารมณ์ของสถาบันอุดมศึกษาและกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือเป็นระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN-QA หรือ ระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง ทั้งนี้ โดยผ่านการพิจารณาจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัด เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และข้อ 6 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

ทั้งนี้ ตามกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

สถาบันการพลศึกษา จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 4 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมตามบริบทของสถาบันการพลศึกษาอีก 1 ด้าน คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล สำหรับการพัฒนาดังกล่าวและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต และสถาบันดำเนินการไปพร้อมกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมี

การประเมินผลลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance) ซึ่งได้กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการสอนเสริมพัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคณาจารย์นิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะให้ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแล รวมทั้ง กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ

ระดับวิทยาเขต ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน พิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและบริบทของสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ด้านกายภาพด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย และการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของวิทยาเขตเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของวิทยาเขต รวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับวิทยาเขตให้ได้ข้อมูลที่ชี้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของวิทยาเขต อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด

ทุกปีการศึกษา รวมทั้งการสร้าง ความมั่นใจต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิตโดยผู้เรียนมีงานทำ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

ระดับสถาบัน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ และองค์ประกอบที่ 6 การพัฒนานักเรียนนักศึกษา ด้านกีฬา ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน พิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ด้านกายภาพด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย และการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล และมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของสถาบันเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ วิทยาเขต โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของสถาบัน รวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบันให้ได้ข้อมูลที่ชี้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของสถาบัน อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุกปีการศึกษา อย่างไรก็ตาม ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่นี้จะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิต

3. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงาน และเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิดปิดภาคการศึกษาแบบเดิมหรือตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิดปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 – เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ปีถัดไป หรือเดือนสิงหาคม – กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม หรือเดือนสิงหาคม – ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหาร ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรือ งบประมาณพิเศษก็ได้

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ดังนี้

1. หลักสูตร คณะ วิทยาเขตและ สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
2. หลักสูตร คณะ วิทยาเขต สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ IPE QA Online
4. คณะนำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ
5. คณะประเมินตนเองบนระบบ IPE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
6. วิทยาเขต นำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะ มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับวิทยาเขต
7. วิทยาเขต ประเมินตนเองบนระบบ IPE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะ พร้อมนำผลการประเมินเสนอ คณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาวิทยาเขตในปีการศึกษาถัดไป
8. สถาบันนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะ และวิทยาเขต มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
9. สถาบันประเมินตนเองบนระบบ IPE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับ หลักสูตร คณะ วิทยาเขต พร้อมนำผลการประเมินเสนอผู้บริหาร สภาวิชาการ และสภาสถาบันการพลศึกษา เพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป
10. ผู้บริหารสถาบันนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของผู้บริหาร คณะกรรมการวิทยาเขต สภาวิชาการ สภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติราชการประจำปี และแผนยุทธศาสตร์

11. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online และเอกสารเพิ่มเติมตามบริบทของสถาบันการพลศึกษาให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

สถาบันการพลศึกษา ต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปี การศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน ตามลำดับโดยสถาบันการพลศึกษา เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) และเอกสารเพิ่มเติมตามบริบทของสถาบันการพลศึกษา ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้ง ในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

ในกรณีที่ต้องการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร กำหนดไว้ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันการพลศึกษา และอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

- ประธานกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันการพลศึกษา

ทั้งนี้ คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

จำนวนและคุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน

ระดับหลักสูตร

จำนวน 4 คน ประกอบด้วย

- ประธานกรรมการ จำนวน 1 คน
- กรรมการ จำนวน 2 คน
- เลขานุการ จำนวน 1 คน

คุณสมบัติ ของแต่ละระดับการศึกษาเป็นดังนี้

- ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ประธานและกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ประเมินที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันการพลศึกษาจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ระดับคณะและวิทยาเขต

จำนวน 4 คน ประกอบด้วย

- ประธานกรรมการ จำนวน 1 คน
- กรรมการ จำนวน 2 คน
- เลขานุการ จำนวน 1 คน

คุณสมบัติ

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า หรือ

- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป

- เป็นผู้ที่ยื่นทะเบียนเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะสถาบัน (ประธาน) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- กรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ประเมินที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันการศึกษาจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ระดับสถาบัน

จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- ประธานกรรมการ จำนวน 1 คน
- กรรมการ จำนวน 4 คน
- เลขานุการ จำนวน 1 คน

คุณสมบัติ

ประธานและกรรมการทุกคนเป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันการพลศึกษาที่ยื่นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระดับสถาบัน (ประธาน/กรรมการ)

สถาบันการพลศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกปีการศึกษาและแจ้งผลให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

หมายเหตุ

1. แนวทางการดำเนินการสำหรับหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการ หรือดรับนักศึกษา หรือไม่มีนักศึกษา มาสมัครเรียนที่กำหนดไว้ คือ กรณีหลักสูตรที่สภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นชอบ/อนุมัติให้ปิดดำเนินการต้องแจ้ง

ให้ สกอ.รับทราบ หากหลักสูตรยังมีนักศึกษาค้างอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่ อาจารย์ประจำหลักสูตรต่อไปและจัดการเรียนการสอนจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จ การศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดย ประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินการ เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการหรือพิจารณาดำเนินการอื่นๆ ต่อไป โดยคำนึงถึง ประโยชน์จากการประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรเป็นสำคัญ อนึ่ง การ ประเมินตนเองดังกล่าว เป็นการดำเนินการภายในของหลักสูตร คณะ หรือสถาบัน โดยรายงานผลการ ดำเนินงานของหลักสูตรเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินงาน ในการคำนวณค่าคะแนนของหลักสูตรให้คิดเฉพาะตัว บ่งชี้ที่มีการประเมินเท่านั้น

2. หลักในการพิจารณาสำหรับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรที่เป็นตัวบ่งชี้ กระบวนการ (3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, 5.3 และ 6.1)

การพิจารณาตัดสินผลการประเมินตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพในระดับหลักสูตรที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้ ประเมินนำไปใช้ในการตัดสินผลการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ยึดหลักการคือ หลักสูตรควรกำหนด ผลลัพธ์ซึ่งแสดงคุณภาพที่ต้องการจากกระบวนการที่ได้ออกแบบโดยอธิบายวิธีการดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ซึ่ง แสดงคุณภาพที่ต้องการจากกระบวนการที่ได้ออกแบบ โดยอธิบายวิธีดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนดหากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนด หากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ที่ ต้องการให้อธิบายว่ามีการปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ (ให้พิจารณาผลการ ดำเนินงานในภาพรวม ไม่ควรพิจารณาแต่ละประเด็นย่อย และกรณีจะให้คะแนนระดับ 4 หรือ 5 ต้องมี คำอธิบายที่เห็นเป็นรูปธรรม)

ส่วนที่ 4

นียมศัพท์เฉพาะ

ส่วนที่ 4 นิยามศัพท์

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ทฤษฎีพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบัน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียนที่ ศธ 0506(2) ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หรือเงินงบประมาณหน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้าง ที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558

การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมินดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตรและปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้น ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตรโดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2-2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุโลมให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียงสองหลักสูตรเท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรขอให้ดำเนินการ เช่น เดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

หมายเหตุ:

1. เมื่อสิ้นปีการศึกษาจะต้องมีจำนวน และคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร คำว่า “ตลอดระยะเวลา” คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558 ในประเด็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอยู่ปฏิบัติงานตลอดระยะเวลานั้น ควรดูเจตนารมณ์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ในการตีความคำว่า “ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น” ซึ่งที่ประชุมได้ให้หลักการว่า การลาศึกษาต่อ/ลาออก ของอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนกระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการบริหารหลักสูตร จัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร ติดตามประเมินผลหลักสูตรและหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์พิเศษ หมายความว่า บุคลากรภายนอกที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพ หรือมีความรู้ ความชำนาญในวิชาการ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำวิทยาเขตและได้รับการแต่งตั้งตามประกาศของวิทยาเขต

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายความว่า บุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณสมบัติและตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำวิทยาเขตและได้รับการแต่งตั้งตามประกาศของวิทยาเขต

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายความว่า ผู้ที่ไม่ได้เป็นอาจารย์ประจำแต่มีคุณสมบัติที่กำหนด ตาม ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำวิทยาเขต และ ได้รับแต่งตั้งตามประกาศของวิทยาเขต

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็น กระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการ ฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัด กิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆนอกจากนี้ต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถ เลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาวิชานั้น ๆ รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทาง วิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบ

ตัวอย่างเช่น

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning: PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- 3) การเรียนรู้แบบสรุคนิยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-Based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-Based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-Based Approach)

คุณภาพ (Quality) หมายถึง

ในแง่ product-based : คุณสมบัติเฉพาะที่สามารถวัดได้ของสินค้า

ในแง่ User-based : ผลិតภัณฑ์/บริการ ที่ถูกใจ สมองความประสงค์ และเป็นความต้องการของลูกค้าอย่างมาก

ในแง่ Value-based : ผลิตภัณฑ์/บริการ ที่สนองความต้องการของลูกค้าในราคา ที่เหมาะสม

คุณภาพการศึกษา (Education Quality) หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปณิธานและ ภารกิจของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจน ปณิธานและภารกิจเฉพาะในการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน

จริยธรรม

จริยธรรม (Ethics) หมายถึง การครองตนและประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ดิงามเหมาะสมทั้งตามหลัก กฎหมายและคุณธรรม ตลอดจนหลักแนวทางในวิชาชีพของตน โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน เพื่อให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบัน ได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบัน มิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้การสอน ของอาจารย์เป็นการพิเศษ

นियามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่ รับผิดชอบตามพันธกิจของการ อุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา สำหรับอาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าใหม่ตั้งแต่เกณฑ์ มาตรฐานนี้ เริ่มบังคับใช้ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษของอาจารย์ประจำ “อาจารย์ประจำ หลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือ สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่ สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลา เดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มี ภาระหน้าที่ในการบริหารและ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการ พัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดย จะเป็นอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ยกเว้น พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สามารถเข้าได้ไม่เกิน 2 คน “อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 นิยามอาจารย์ประจำหลักสูตรในตัวเองซึ่งการประกัน คุณภาพภายในระดับหลักสูตรจะหมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามความหมายที่ปรากฏในประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ใน องค์กรซึ่ง กระจุกกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถ เข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมี ความสามารถในการแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือ สัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็น คำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์บางครั้ง จึง เรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธี ต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

(1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

(2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

(3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน

(4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน

(5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ชุมชนความรู้” ออกมาบันทึกไว้

(6) การจัดบันทึก “ชุมชนความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึก และเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจน อยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกัน ไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคน คนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และ ต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย **การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking)** หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ **อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกระบบงานวิจัยอย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจน สรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจาก แนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และ คุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่(1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อ ประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้มระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงผลแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลาสั้น ต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายใน หรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความ วิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับ วารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนยุทธศาสตร์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ เพื่อวัดระดับ

ความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถ ผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุน ของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผน กลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับ จังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลาง ระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐ มี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงาน ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากร ทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างสถาบันอุดมศึกษา

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้ง การแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาค

ประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการ ให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มี การแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะ ของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

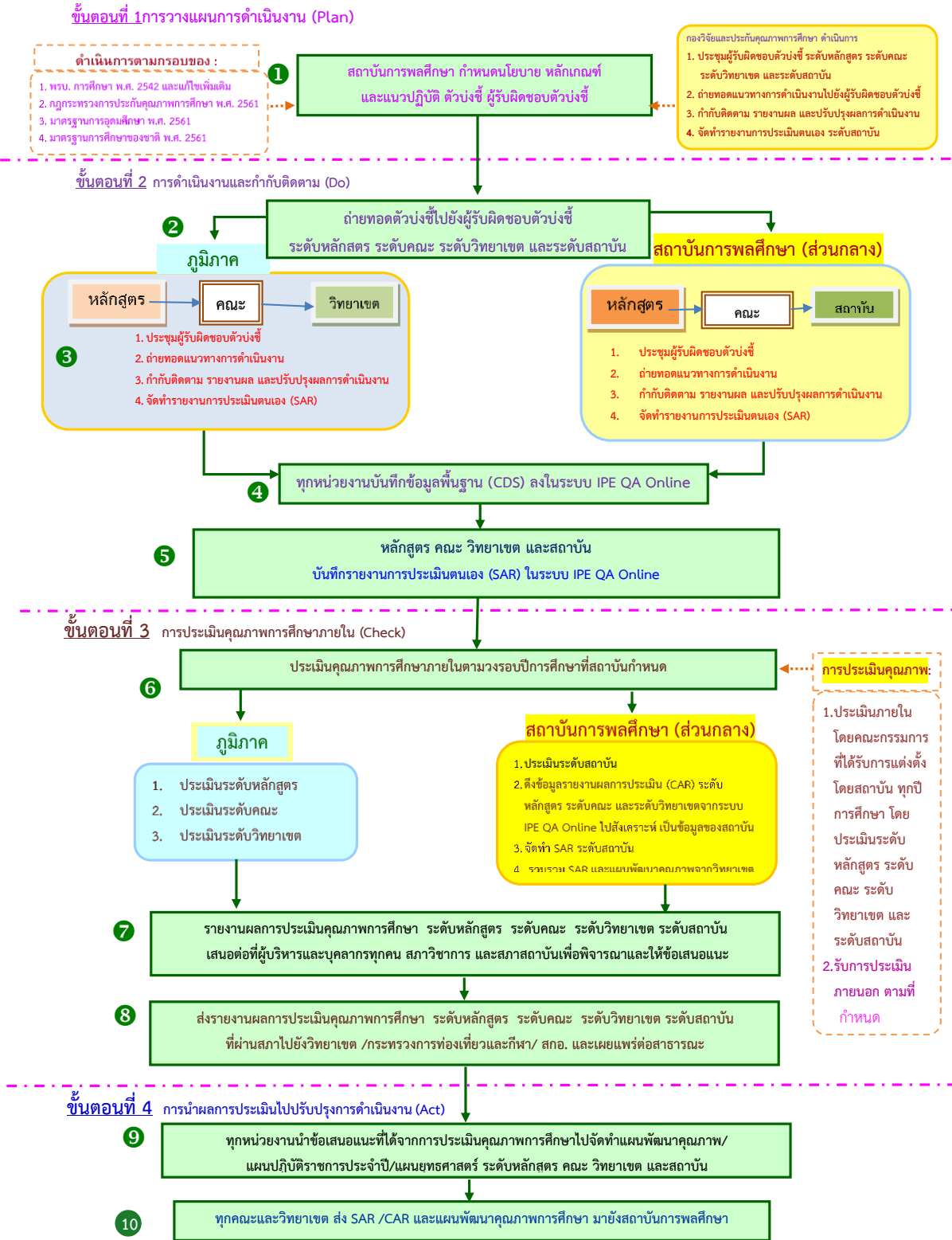
ส่วนที่ 5

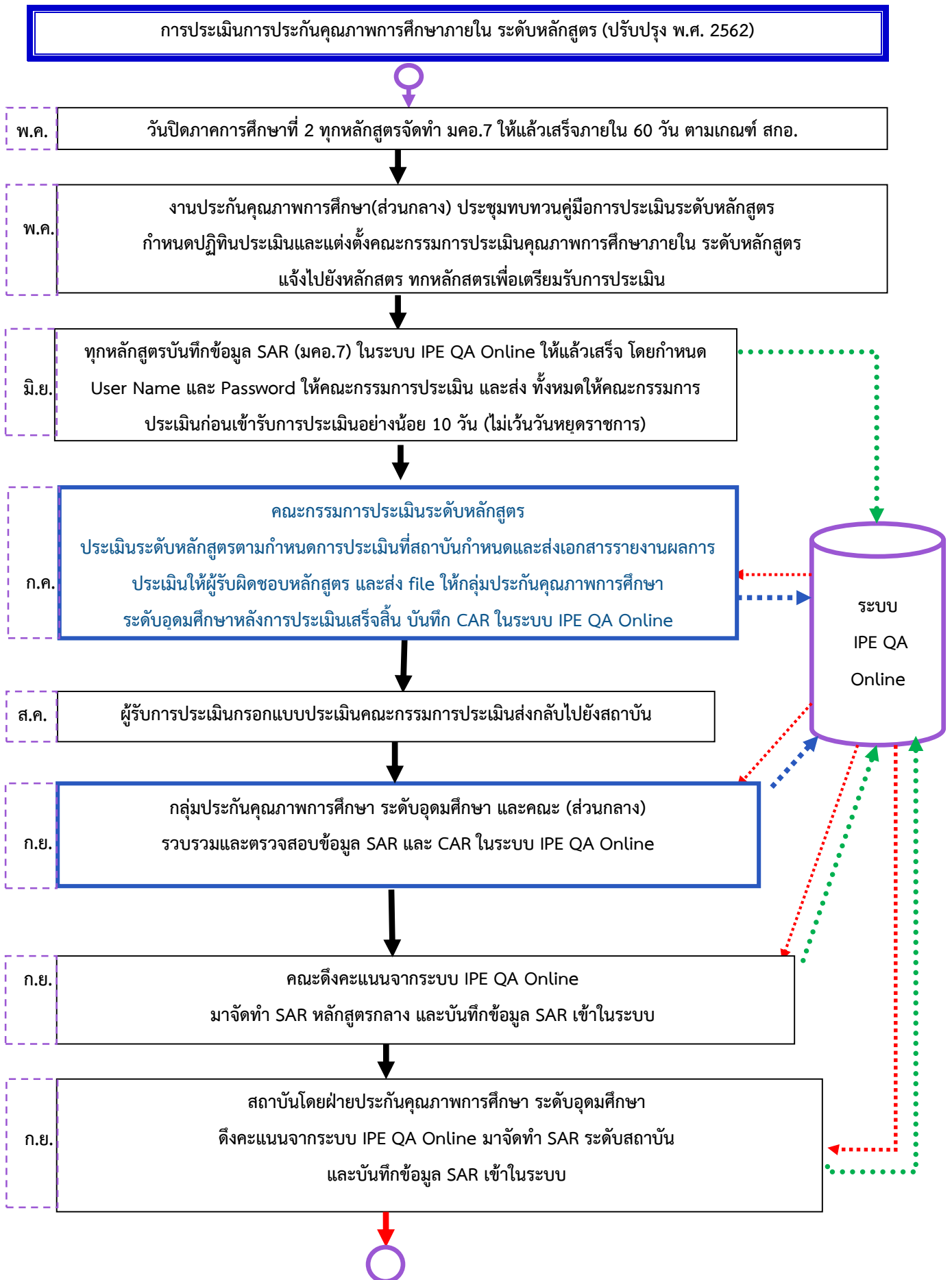

- ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถาบันการพลศึกษา
- ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
สถาบันการพลศึกษา
 - ระดับหลักสูตร
 - ระดับคณะและวิทยาเขต
 - ระดับสถาบัน

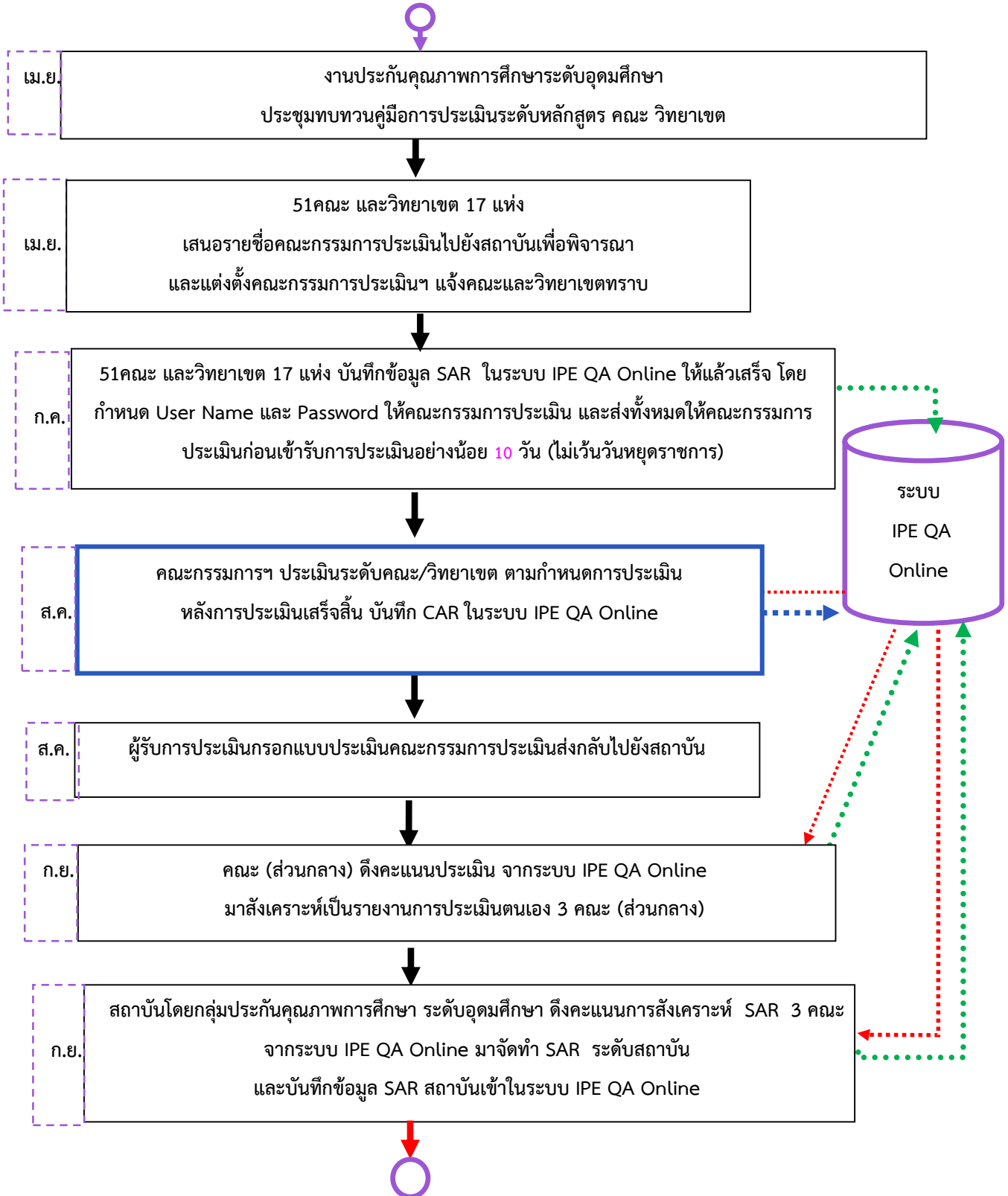

ส่วนที่ 5 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา ระดับอุดมศึกษา

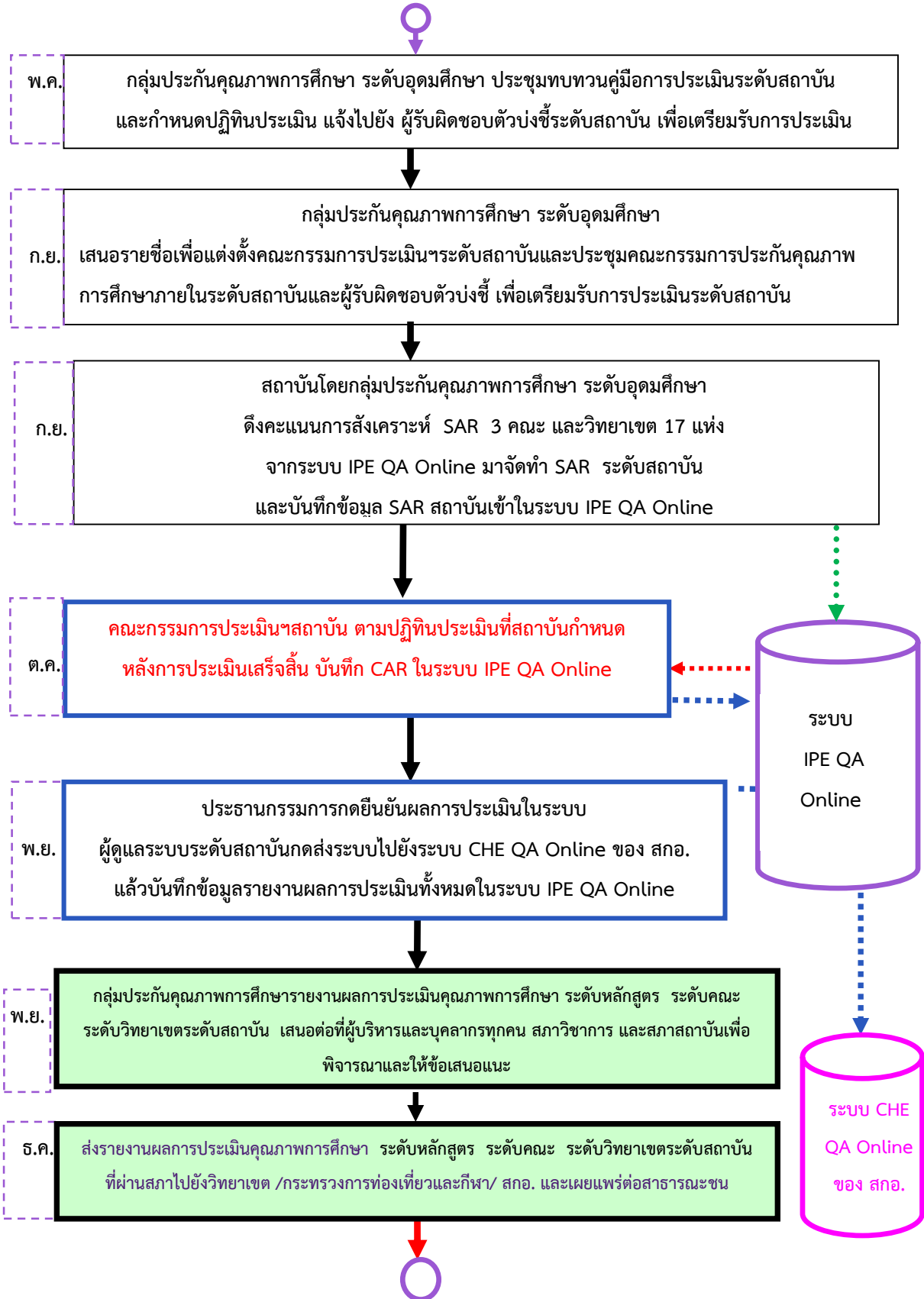

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับวิทยาเขต สถาบันการพลศึกษา
(ปรับปรุง พ.ศ. 2562)

การประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน (ปรับปรุง พ.ศ. 2562)

ส่วนที่ 6

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา ผู้รับผิดชอบ

- ระดับหลักสูตร
- ระดับคณะ
- ระดับวิทยาเขต
- ระดับสถาบัน

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา
ประเภทตัวบ่งชี้ และลักษณะการประเมิน
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงาน และการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา ว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้ การดำเนินงาน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐาน การศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตร ที่มีคุณภาพและมาตรฐานซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการ การอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วน ที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพิชญพิจารณา (Peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนใน แต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตร วิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้าน บริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็น ประจำ และผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

จำนวน 6 องค์กรประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ (เนื่องจากตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ไม่นำค่านวนคะแนน ตัดสินผลที่ผ่านหรือไม่ผ่าน) โดยมีผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้คืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคน ดังนี้

องค์กรประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การพิจารณา	ประเภทตัวบ่งชี้	ลักษณะ การประเมิน
1.การกำกับมาตรฐาน	1.1การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี เกณฑ์ 3 ข้อ ปริญญาโท เกณฑ์ 11 ข้อ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558 ปริญญาตรี เกณฑ์ 5 ข้อ ปริญญาโท เกณฑ์ 10 ข้อ	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	ระดับคุณภาพ (ผ่าน/ไม่ผ่าน)
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	เชิงปริมาณ (ผลลัพธ์)	คะแนน การประเมิน
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	เชิงปริมาณ (ผลลัพธ์)	คะแนน การประเมิน
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญาพิจารณา (Peer Review)
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา	- การควบคุมดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแล การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญาพิจารณา (Peer Review)
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา	เชิงคุณภาพ (ผลลัพธ์)	พิชญาพิจารณา (Peer Review)

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การพิจารณา	ประเภท ตัวบ่งชี้	ลักษณะ การประเมิน
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนา อาจารย์	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำ หลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญพิจารณา (Peer Review)
	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทาง วิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำ หลักสูตรปริญญาเอกที่อ้างอิงใน ฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	เชิงปริมาณ (ปัจจัยนำเข้า)	คะแนน
	4.3 ผลที่เกิดขึ้นกับ อาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์	เชิงคุณภาพ (ผลลัพธ์)	พิชญพิจารณา (Peer Review)
5. หลักสูตร การเรียน การสอน และการ ประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาใน หลักสูตร	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตาม ความก้าวหน้าของศาสตร์สาขานั้น ๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อ วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระใน ระดับบัณฑิตศึกษา	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญพิจารณา (Peer Review)

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การพิจารณา	ประเภท ตัวบ่งชี้	ลักษณะ การประเมิน
	5.2 การวางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ. 3 และ มคอ. 4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา 	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญพิจารณา (Peer Review)
	5.3 การประเมินผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ. 5, มคอ. 6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา 	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญพิจารณา (Peer Review)
	5.4 ผลการดำเนินงาน หลักสูตรตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	เชิงปริมาณ (ผลลัพธ์)	คะแนน
6. สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขตโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 	เชิงคุณภาพ (กระบวนการ)	พิชญพิจารณา (Peer Review)

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา ได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรอง วิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุง ต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และ พ.ศ.2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ 2558 ตามที่ได้ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการ จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้ เมื่อ พ.ศ. 2548 ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณา ตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เกณฑ์ การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวน อาจารย์ ประจำ หลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คน และ เป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และ ประจำหลักสูตรตลอด ระยะเวลาที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ ประจำหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำ หลักสูตรตลอด ระยะเวลาที่จัด การศึกษาตาม หลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เป็น อาจารย์ประจำ เกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้ และประจำ หลักสูตรตลอด ระยะเวลาที่จัด การศึกษาตาม หลักสูตรนั้น	<ul style="list-style-type: none">- บันทึกข้อความที่ ศร 0506(2)/ ว569 ลงวันที่ 18 เม.ย.2549 กำหนดว่า- อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)- ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็น หลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับ หลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว- อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับ บัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ ประจำหลักสูตรในระดับปริญญา เอกหรือปริญญาโทในสาขา เดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร- บันทึกข้อความที่ ศร 0506(4)/ ว254 ลงวันที่ 11 มี.ค.2557 กำหนด ว่า- กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนง วิชา/กลุ่มวิชาชีพ กำหนดให้ต้องมี อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่ น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนง วิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมี คณาจารย์ครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่ม วิชาที่เปิดสอน

เกณฑ์ การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
2. คุณสมบัติ ของอาจารย์ ประจำ หลักสูตร	คุณวุฒิระดับ ปริญญาโทหรือ เทียบเท่า หรือ ดำรง ตำแหน่ง ทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับ สาขาวิชาที่เปิดสอน	มีคุณสมบัติเป็น อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรหรืออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอน	
3. คุณสมบัติ ของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาเอกหรือ เทียบเท่า หรือ ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาเอกหรือ เทียบเท่า หรือ ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน	
4. คุณสมบัติ ของอาจารย์ ผู้สอน		1.อาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำ กว่าผู้ช่วย ศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์ กัน และ 2.มีประสบการณ์ด้าน การสอน และ	1.อาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบัน มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก หรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตรา จารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2.มีประสบการณ์ด้าน การสอน และ 3.มีประสบการณ์ใน	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึก ข้อความที่ ศร 0504(4)/ว867 กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มี คุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็น อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร ระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่ มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จ การศึกษา ทั้งนี้ ภายใน ระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่ เริ่มสอน จะต้องมีผลงานวิจัยจึง จะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอน ในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์ การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		3.มีประสบการณ์ด้าน การทำวิจัยที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	การทำวิจัยที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและ ปริญญาเอกได้
5. คุณสมบัติ ของอาจารย์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ หลักและ อาจารย์ ที่ปรึกษา การค้นคว้า อิสระ		1.เป็นอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือดํารง ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์ กัน และมี ประสบการณ์ในการ ทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วน หนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	1.เป็นอาจารย์ ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือ ดํารงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ มีประสบการณ์ใน การทำวิจัยที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	-การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุ งานหรือลาออกจากราชการดังนี้ 1)หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มี คุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจาก ราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลา หรือบางเวลาได้โดยใช้ระบบการจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการ กำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็น อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้ 2)“อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถ ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนักศึกษา สำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับ อนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการ เกษียณอายุ

เกณฑ์ การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
6.คุณสมบัติ ของอาจารย์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ร่วม (ถ้ามี)		1.เป็นอาจารย์ ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กันและ 2.มีประสบการณ์ ใน การทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษา เพื่อ รับปริญญา	1.เป็นอาจารย์ ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกที่มี คุณวุฒิปริญญา เอกหรือ ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชา ที่ สัมพันธ์กันและ 2.มีประสบการณ์ ในการทำวิจัย ที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะ หมายถึงบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็น บุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณา ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคลากรประจำใน สถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับ กระทรวงหรือวงการศึกษาซีพีด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำ กว่าระดับ 9 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน ที่ได้รับคุณวุฒิ ปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชาที่เปิดสอน สถาบันอุดมศึกษา อาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย

เกณฑ์ การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
7.คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์		1.อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบัน ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือ เทียบเท่าหรือ ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการ ทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	1.อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ เทียบเท่าหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	
8.การตีพิมพ์ เผยแพร่ ผลงานของ ผู้สำเร็จ การศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่อง ฉบับเต็มในการประชุมทาง วิชาการ (proceedings) หรือ วารสารหรือสิ่งพิมพ์ วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่ มีกรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับ สิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียน สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สามารถทดแทนการตีพิมพ์ใน วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง วิชาการได้ โดยพิจารณาจากปี ที่ได้รับสิทธิบัตร หรือ อนุ สิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอลด

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
9.ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คนต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบ สัดส่วนนักศึกษาที่ทำ วิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้า อิสระ 3 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน	ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คนให้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มี ศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้ มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มี ศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้าน ทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่าง ต่อเนื่อง ในการผลิตผลงาน
10.อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดย นับรวม ปีที่ประเมิน	ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีโดยนับรวม ปีที่ประเมิน	เป็นเจตนากรณีที่ประสงค์ให้มี การพัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ
11.การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้ เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความ เห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับ หลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้ เสร็จและอนุมัติ/ให้ ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานใน ปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้อง ปรับปรุงให้ เสร็จและ อนุมัติ/ ให้ความ เห็นชอบโดย สภา มหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ 6)	
รวม	เกณฑ์ 3 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้นี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารการจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขา ที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิด สอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย ศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์ กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการ ปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร	
4. คุณสมบัติอาจารย์ ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของ รายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุมัติคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็น ผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	
10. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 3 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	
2. คุณสมบัติ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติ อาจารย์ประจำ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
5. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ที่ปรึกษาการ ค้นคว้าอิสระ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
6. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	
	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อ วิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากมีคุณวุฒิหรือ ประสบการณ์ตามที่กำหนด จะต้องมีความรู้ความ เชี่ยวชาญและประสบการณ์ สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบ ของสถาบันและแจ้ง กกอ.ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับ การตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับ นานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์ กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระโดยผ่าน ความเห็นชอบของสถาบัน และแจ้ง กกอ. ทราบ

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
8. การตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงาน ของผู้สำเร็จ การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ก1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. 	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบ 1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ใน วารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง
	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ก2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือ นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) 	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบ 2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ข - รายงานการค้นคว้า หรือส่วน หนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้อง ได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้ 	
9. ภาระงานอาจารย์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระ ในระดับ บัณฑิตศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● วิทยานิพนธ์ - อาจารย์คณาวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน ● การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์คณาวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน - หากอาจารย์คณาวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรอง ศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน 	
10. การปรับปรุง หลักสูตรตาม รอบระยะเวลา ที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 10 ข้อ	เกณฑ์ 10 ข้อ

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลา ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลา ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือ เทียบเท่า หรือขั้นต่ำกว่าปริญญา โท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติ อาจารย์ประจำ หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือ เทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่ มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชา นั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์ กัน หรือสาขาวิชา ของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ ด้านการสอนและมีผลงาน ทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา นั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ ด้านการสอนและผลงาน ทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน ข้อที่	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกิน ร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกิน ร้อยละ 50 ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
10.การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่ กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่า หลักสูตรไม่ได้มาตรฐานและผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ.แจ้งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจมีความสำนึกและความรับผิดชอบ ในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตเช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน

- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 และ 2.2 ด้วยเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

- การนับจำนวนบัณฑิตให้นับตามที่สภานุมัติในปีการศึกษาก่อนรับการประเมิน 1 ปี เช่น ประเมินในปีการศึกษา 2559 ให้นับจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2558 ทั้งภาคต้น ภาคปลายและภาคฤดูร้อน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษและภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้อ่านทำหรือมีกิจการของตนเอง ที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0- 5 กำหนดให้คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามหลักสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 และ 2.2 ด้วย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบวิจัยเพื่อคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

- ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์

- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นำผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
- ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

- กรณีวารสารทางวิชาการที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. / ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบด้วย จึงจะสามารถนับผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ประกาศฉบับดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้ถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2559 และใช้ได้เป็นการเฉพาะสถาบันเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ

การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมีได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list)หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ:

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media, and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (creativity and innovation) (3) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (communication and collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และ การรู้ ICT (ICT literacy)

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (flexibility and adaptability) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าว จะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดเลือกนักศึกษาให้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานอย่างน้อยตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

หมายเหตุ ในการพิจารณาเกี่ยวกับการรับเข้า และการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา ขอให้ดูเจตนารมณ์ของหลักสูตร ว่าต้องการนักศึกษาที่มีคุณสมบัติอย่างไร และตัดเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา ที่จะศึกษาในหลักสูตร โดยพิจารณาจาก มคอ.2 ที่ได้ระบุถึงปัญหาของนักศึกษาแรกเข้าและการแก้ปัญหา

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบและกลไก - ไม่มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ - มีการประเมินจากผลการประเมิน	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษา มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) มีระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าคุณอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบและกลไก - ไม่มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแผนปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษาในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

1. “การจัดการข้อร้องเรียน” หมายถึง การอธิบายการจัดการข้อร้องเรียนที่มีนัยสำคัญ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณหรือจำนวนข้อร้องเรียน
2. การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2
3. อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่นลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณี นับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้นการเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องในคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลกาดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรักษา วัสดุทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กร และการ ปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการ ดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วยการวางแผนและการ ลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่เข้าใน หลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่ เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิต ผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และ ผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณ และทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของอาจารย์ เพื่อความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับ ติดตาม และปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

หมายเหตุ

-กรณีมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร การลาศึกษาต่อ/ลาออกของอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรคนใหม่มาทดแทน หากได้มีการสรรหาอาจารย์ใหม่มาทดแทน แต่กระบวนการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรยังไม่ถึงขั้นตอนของสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในขั้นตอนกระบวนการในระดับคณะแล้ว จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

- กรณีหลักสูตรยังไม่สามารถหาอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ ต้องแสดงร่องรอยการหาอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ทดแทนแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	คุณภาพอาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความทุ่มเททางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ : คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษา ให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการที่ใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้นโดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปี ย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$

3. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2553-2557 (ค.ศ. 2010-2014) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ.2010-2014 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ
- ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมการกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารระของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียนระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการของหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ละมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้ พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **สาระของรายวิชาในหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ **กระบวนการ**

การเก็บข้อมูล **ปีการศึกษา**

คำอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปีแต่ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการออกแบบหลักสูตร ควบคุมกำกับ การจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงาน สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้นพัฒนาทักษะด้าน การวิจัยและการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือ แสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงาน ทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของ ประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
-ไม่มีระบบ	-มีระบบ มี	-มีระบบ	-มีระบบ มีกลไก	-มีระบบ มีกลไก	-มีระบบ มีกลไก
-ไม่มีกลไก	กลไก	มีกลไก	-มีการนำระบบ	-มีการนำระบบ	-มีการนำระบบกลไกไปสู่
-ไม่มีแนวคิด	-ไม่มีการนำ	-มีการนำระบบ	และกลไกไปสู่	และกลไกไปสู่	การปฏิบัติ/ดำเนินงาน
ในการกำกับ	ระบบ กลไก	และกลไกไปสู่	การปฏิบัติ/	การปฏิบัติ/	-มีการประเมิน
ติดตามและ	ไปสู่การ	การปฏิบัติ/	ดำเนินงาน	ดำเนินงาน	กระบวนการ
ปรับปรุง	ปฏิบัติ/	ดำเนินงาน	-มีการประเมิน	-มีการประเมิน	-มีการปรับปรุง/พัฒนา
-ไม่มีข้อมูล	ดำเนินงาน	-มีการประเมิน	กระบวนการ	กระบวนการ	กระบวนการจากผลการ
หลักฐาน		กระบวนการ	-มีการปรับปรุง/	-มีการปรับปรุง/	ประเมิน
		-ไม่มีการ	พัฒนา	พัฒนา	-มีผลจากการปรับปรุง
		ปรับปรุง/	กระบวนการจาก	กระบวนการจาก	เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม
		พัฒนา	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	-มีแนวปฏิบัติที่ดี โดยมี
		กระบวนการ		-มีผลจากการ	หลักฐานเชิงประจักษ์
				ปรับปรุงเห็น	ยืนยันและกรรมการ
				ชัดเจนเป็น	ผู้ตรวจประเมิน สามารถ
				รูปธรรม	ให้เหตุผลอธิบายการเป็น
					แนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนใน วิชาอื่นๆ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนักศึกษา ให้ให้นักศึกษาได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้า อิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำ วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ตาม โครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การ เรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมี หน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐาน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานใน อย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้อ (มคอ.3 และ มคอ.4) การจัดการ เรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการ ทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขา วิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความ เชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับติดตามในการทำหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบ กลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	การประเมินผู้เรียน
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

การประเมินนักเรียนมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักเรียนเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment of learning) และการประเมินผลการเรียนรู้นักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้นักศึกษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วยในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้นักศึกษา
- การกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ - ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร จะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 0

มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50

มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01-89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 4.00

มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00-94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 4.50

มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00-99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 4.75

มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินงานการบริหารหลักสูตร จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์ การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่น ๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก
ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 **สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัยโดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ - มีกลไก - ไม่มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ - มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ - มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบและกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบและกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติได้ชัดเจน

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้
เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับคณะ

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ
ในระดับคณะ จำนวน 5 องค์ประกอบ 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
1.การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของ ทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ	งานสาขาวิชา
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	งานฐานข้อมูลและ สารสนเทศ
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	งานฐานข้อมูลและ สารสนเทศ
	1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ ประจำ	งานทะเบียนและ ประมวลผล (วิทยาเขต)
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ
	1.7 นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ นวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานวิจัยและนวัตกรรม
	1.8 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษา	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ	งานวิชาการ
2. การวิจัยและ นวัตกรรม	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัย และนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ	งานวิจัยและนวัตกรรม
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม	เงินสนับสนุนงานวิจัยและ นวัตกรรมทั้งภายในและ ภายนอก ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำคณะ	งานวิจัยและนวัตกรรม
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ	ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ต่ออาจารย์ประจำคณะ	งานวิจัยและนวัตกรรม

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ
4. การ ทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	4.1 ระบบและกลไกการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและ กีฬาไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตาม ผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ เอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ	เกณฑ์ข้อ 1 งานแผนและงบประมาณ เกณฑ์ข้อ 2 งานสาขาวิชา เกณฑ์ข้อ 3 งานประกันคุณภาพฯ เกณฑ์ข้อ 4 งานธุรการ เกณฑ์ข้อ 5 งานประกันคุณภาพฯ เกณฑ์ข้อ 6 งานวิชาการ เกณฑ์ข้อ 7 งานประกันคุณภาพฯ
	5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	งานสาขาวิชา
รวมจำนวนตัวบ่งชี้		15 ตัวบ่งชี้	

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตร มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกคณะ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$

หมายเหตุ :

- ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่ยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
- หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการในระดับวิทยาเขต หมายถึง หลักสูตรที่วิทยาเขตงดรับนักศึกษาในปีการศึกษาที่รับการประเมิน
- หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการในระดับสถาบัน หมายถึง หลักสูตรที่สถาบันดำเนินการขอปิดหลักสูตรไปยัง สกอ.

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจุบันเข้า
การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนด
ให้เป็นคะแนนเต็ม 5=ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์
3. การนับอาจารย์ประจำคณะ ให้นับตามประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่องการจัดข้าราชการสายผู้สอน กรณีมีการขอย้ายสังกัดคณะให้แนบเอกสารประกอบการอนุมัติให้ย้ายจากสถาบันการพลศึกษาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

คณะในสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในคณะทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลไกในการบ่งบอกลักษณะและประสบการณ์ของผู้สอน ในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์จากประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ทั้งนี้ให้พิจารณาจากเฉพาะตำแหน่ง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยให้นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันการพลศึกษาอนุมัติ

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์

3. การนับอาจารย์ประจำคณะ ให้นำตามประกาศสถาบันการพลศึกษา เรื่องการจัดข้าราชการสายผู้สอน กรณีมีการขอย้ายสังกัดคณะให้แนบเอกสารประกอบการอนุมัติให้ย้ายจากสถาบันการพลศึกษาด้วย

4. กรณีอาจารย์ประจำที่มีวิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2) ชำนาญการพิเศษ (คศ.3) และเชี่ยวชาญ (คศ.4) ให้บันทึกข้อมูลในระบบ IPE QA Online ในตำแหน่งอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือสัดส่วนของนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่าง ๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต ดังนั้น คณะจึงควรมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง ไม่เกินจำนวนที่เหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำน้อยกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐานกำหนดเป็นคะแนน 5

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานให้คำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐาน และนำค่าความแตกต่างมาพิจารณา ดังนี้

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ 20 กำหนดเป็นคะแนน 0

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ 0.01 และไม่เกินร้อยละ 20ให้นำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามสูตรเพื่อเป็นคะแนนของหลักสูตรนั้น ๆ

สูตรการคำนวณจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

1. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวมรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) =

Student Credit Hours (SCH) ทั่วประเทศ
จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
การลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ

การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีการปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ)	=FTES ระดับปริญญาตรี + (2 × FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
2. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์)	=FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8×FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์กายภาพ (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ)	20 : 1
2. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์)	25 : 1
3. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (คณะศึกษาศาสตร์)	30 : 1
4. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์)	25 : 1

หมายเหตุ : ข้อ 1 ตามหนังสือที่ ศธ 0513.213/ว0926 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2560

สูตรการคำนวณ

1.คำนวณหาค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานและนำมาคิดเป็นค่าร้อยละตามสูตร

$$\frac{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา} - \text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อ} \\ \text{ต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นจริง} - \text{จำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}} \times 100$$

2.นำค่าร้อยละจากข้อ 1 มาคำนวณคะแนน ดังนี้

- 2.1) ค่าร้อยละที่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0 คิดเป็น 5 คะแนน
- 2.2) ค่าร้อยละที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 คิดเป็น 0 คะแนน
- 2.3) ค่าร้อยละที่มากกว่าร้อยละ 0 แต่น้อยกว่าร้อยละ 20ให้นำมาคิดคะแนนดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = 5 - (\text{ค่าร้อยละที่คำนวณได้จาก 2.3})$$

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่งทางด้าน
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 24

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{24 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } -4 \text{ ได้คะแนน } 5 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่งทางด้าน
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 32

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{32 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } 28 \text{ ได้คะแนน } 0 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่งทางด้าน
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 28

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{28 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } 12$$

$$\text{คะแนน} = 5 - (12) = 5 - 3 = 2 \text{ คะแนน}$$

4

หมายเหตุ :

- การคิดค่า FTES กรณีหลักสูตรที่สภาวิชาชีพกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์
ประจำ ไม่ตรงกับสัดส่วนที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา ให้ยึด
ตามสัดส่วนที่สภาวิชาชีพกำหนด
- กรณีที่คณะมีหลายสาขาวิชา ต้องแยกอาจารย์ประจำว่าอยู่สาขาวิชาใดก่อนนำมาหาค่า
คะแนนของแต่ละสาขาวิชา แล้วนำมาคิดคะแนนเฉลี่ยเป็นของคณะ
- จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาในการคำนวณค่า FTES ในระดับปริญญาตรีให้ใช้ 36 หน่วย
กิต และระดับปริญญาโทให้ใช้ 24 หน่วยกิต

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้าน วิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จ การศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกคณะที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยการให้บริการ ทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบการให้บริการนักศึกษา
2. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ
3. มีการให้ข้อมูลการให้บริการ แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลา และกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แก่นักศึกษา
4. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
5. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 2-4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก คะแนนเต็ม 5
6. นำผลการประเมินจากข้อ 5 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผล การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
7. มีการให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ทางวิชาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2-3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะและสโมสรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ วิทยาเขต สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA/PDCA (Plan,Do,Study,Check,Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติให้ครบถ้วน สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7	นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การพัฒนาผลลัพธ์ผู้เรียนนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยใช้ศาสตร์ ความเชี่ยวชาญ ทักษะทางวิชาชีพของตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีรายวิชาที่ให้นักศึกษาสร้างสรรค์นวัตกรรม
2. มีผลงานนวัตกรรมของนักศึกษาหรือที่นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างน้อย 1 ชิ้น
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเผยแพร่ นวัตกรรมของนักศึกษาหรือที่นักศึกษามีส่วนร่วมภายในหรือ

ภายนอกคณะ

4. มีการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
5. มีการเผยแพร่ นวัตกรรมของนักศึกษาหรือที่นักศึกษามีส่วนร่วมในระดับชาติ
6. นวัตกรรมได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ

หมายเหตุ :

การมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาในคณะได้ร่วมกันคิดงานนวัตกรรมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างงานนวัตกรรมกับหน่วยงานภายในและภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนแบบยืดหยุ่น มีการบูรณาการศาสตร์ร่วมกัน เหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีทักษะศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการส่งเสริมเรื่องภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

1. มีรายวิชาที่จัดกิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาทุกชั้นปี
2. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
3. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษในข้อ 2
4. นำผลการประเมินจากข้อ 3 มาปรับปรุงการจัดกิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษ
5. มีการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานที่สถาบัน

การพลศึกษากำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม

คณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง อาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยและนวัตกรรมที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละคณะ อย่างไรก็ตาม ทุกคณะจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจคณะ ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการ ในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละคณะ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยและนวัตกรรมจะประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) คณะต้องมีแผนการวิจัยและนวัตกรรมมีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยและนวัตกรรมอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมกับการจัดการเรียนการสอน และ พันธกิจด้านอื่นๆ ของคณะและ 3) ผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีคุณภาพมีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติ จุดเน้นและอัตลักษณ์ของคณะและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ สภาพแวดล้อม จุดเน้น อัตลักษณ์ และบริบทของคณะ มีการบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย และการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของ คณะให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่คณาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่ง รวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและ กำลังใจแก่คณาจารย์และนักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไก เพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์และ จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรมของคณะ
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ โดยครอบคลุมด้าน ข้อมูลพื้นฐานของผู้วิจัย ผลงานวิจัย การตีพิมพ์เผยแพร่ และงบประมาณการวิจัยที่สามารถรายงานข้อมูล ย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปี
3. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรม หรือหน่วยงานบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม หรือศูนย์ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือสร้างนวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรม
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การเข้าร่วม ประชุมวิชาการ การจัดแสดงผลงานวิจัยและนวัตกรรม การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์ รับเชิญ (Visiting professor) หรือปราชญ์ชาวบ้าน
4. จัดสรรงบประมาณของคณะ เพื่อเป็นทุนวิจัยและนวัตกรรม
5. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรม และมีการเผยแพร่ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการพัฒนาสมรรถนะคณาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่อง คณาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมดีเด่น
7. อาจารย์ประจำคณะมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติหรือนานาชาติไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ของจำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด

8. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์และจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7-8 ข้อ

หมายเหตุ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม คณะใช้ร่วมกับวิทยาเขตได้

ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมของอาจารย์ประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

การเก็บข้อมูล ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมในคณะ คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม ดังนั้น คณะจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในคณะและที่ได้รับจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ)

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะศึกษาศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์)

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

- จำนวนอาจารย์ประจำคณะให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
- ให้นับจำนวนเงิน ที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนหรือโครงการที่ได้รับการอนุมัติในปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมินไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
- การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำที่เป็นเจ้าของโครงการวิจัยที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุนหรือโครงการที่ได้รับการอนุมัติ

- กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคน

ตัวบ่งชี้ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือ หนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

เกณฑ์เฉพาะกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ)

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์)

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะ}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะ}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำ เป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออก ประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏใน ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
1.00	<ul style="list-style-type: none">- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ- ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร- ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว- ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ- ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน- ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว- ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์ประจำคณะให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงรวมผู้ลาศึกษาต่อ แต่ ผลงานของอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อต้องไม่ใช่ผลงานที่เป็นวิทยานิพนธ์
2. ผลทางวิชาการ กรณีส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และ เมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ ในปีปฏิทินที่ตรงกับปีที่รับการประเมิน
3. การนับผลงานวิชาการที่ใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ ให้นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติตำแหน่งทางวิชาการ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คณะพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่คณะมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น อาคารสถานที่ การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วยตัวเอง

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม คณะต้องให้บริการวิชาการที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญของคณะ นำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปี ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่สังคม โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการ มีการจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่สังคม ตามความเชี่ยวชาญทางวิชาการหรือวิชาชีพของคณะ กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและระดับโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และเสนอต่อผู้บริหารคณะเพื่อพิจารณา
2. มีการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผนบริการวิชาการแก่สังคมโดยมีอย่างน้อย 1 โครงการที่นำกระบวนการบริการวิชาการแก่สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการทุกครั้งที่มีการให้บริการตามแผนบริการวิชาการ
4. มีการประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 3 และข้อ 4 มาปรับปรุงแผนบริการวิชาการแก่สังคมในปีการศึกษาถัดไป และนำเสนอผู้บริหารคณะเพื่อพิจารณา
6. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับวิทยาเขต

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5-6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น คณะจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละคณะ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น และทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะพึงต้องมีนโยบายและทิศทาง แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และเผยแพร่ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น และจุดเน้นของคณะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย โดยกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน
2. จัดทำแผนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนรวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย
3. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย
5. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย ต่อสาธารณชน
6. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

คณะวิชาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีการกำกับดูแลการทำงานของคณะวิชาให้มีประสิทธิภาพ และบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ตามพันธกิจให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะวิชาเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล เกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 และ 2 ปีงบประมาณ

เกณฑ์มาตรฐานข้อ 3-7 ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล ซึ่งสถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ด้านกีฬา จึงเพิ่มเติมพันธกิจตามบริบทของสถาบัน ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของคณะ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของคณะ (ส่วนกลาง) วิทยาเขต และสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปี ตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการ วิทยาเขตเพื่อพิจารณา

2. วิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วย ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษาอาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน

3. ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงจากการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงทั้งภายใน และภายนอก ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ เพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม และนำเสนอต่อคณะกรรมการ วิทยาเขตเพื่อพิจารณา

4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ พร้อมทั้งอธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

5. ค้นหาและจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต และด้านการวิจัยและนวัตกรรม จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษร และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

6. ดำเนินงาน และกำกับติดตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา

7. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการ ตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และ เกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถ ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมี คุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตาม องค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
2. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผล การติดตามต่อผู้บริหารคณะทุกภาคการศึกษาเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร
4. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินต่อผู้บริหาร คณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากผู้บริหารคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง

6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน
หมายเหตุ เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 4 และ 5 เป็นการดำเนินงานในวงรอบปีการศึกษาก่อนปีที่รับการประเมิน

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 ข้อ	6 ข้อ

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้
เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับวิทยาเขต

**องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับวิทยาเขต**

ระดับวิทยาเขต ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ
ในระดับวิทยาเขต จำนวน 5 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตร โดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ของทุกหลักสูตรที่วิทยาเขต รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและแผนการเรียน)
	1.2 อาจารย์ประจำวิทยาเขต ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำ วิทยาเขต ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)
	1.3 อาจารย์ประจำวิทยาเขต ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำ วิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)
	1.4 การบริการนักศึกษา ระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ	กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ (งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ)
	1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการ พิเศษ (งานกิจกรรมนักศึกษา)
2. การวิจัยและ นวัตกรรม	2.1 ระบบและกลไกการบริหาร และพัฒนางานวิจัยและ นวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ	กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา (งานวิจัยและนวัตกรรม)
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและ นวัตกรรม	เงินสนับสนุนงานวิจัยและ นวัตกรรม ทั้งภายในและ ภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ ประจำ	กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา (งานวิจัยและนวัตกรรม)
	2.3 ผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ประจำ	ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ต่ออาจารย์ประจำ	กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา (งานวิจัยและนวัตกรรม)
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ	กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการ พิเศษ (งานบริการชุมชนและสังคม)
4. การทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	4.1 ระบบและกลไกการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่น พื้นบ้าน และกีฬาไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ	กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการ พิเศษ (งานทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม)

องค์กรประกอบ ในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของวิทยาเขต เพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของวิทยาเขต	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ	เกณฑ์ข้อ 1 กลุ่มนโยบายและแผน (งานแผนและงบประมาณ) เกณฑ์ข้อ 2 กลุ่มบริหาร (งานการเงินและบัญชี)และคณะ เกณฑ์ข้อ 3 กลุ่มบริหาร (งานควบคุมภายในและบริหารความ เสี่ยง) เกณฑ์ข้อ 4 กลุ่มอำนวยการ (งานประชุมกรรมการวิทยาเขตและ ประชุมผู้บริหาร) เกณฑ์ข้อ 5 กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา) เกณฑ์ข้อ 6 กลุ่มบริหาร (งานบุคคล) เกณฑ์ข้อ 7 กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา) เกณฑ์ข้อ 8 สำนักงานกีฬา
	5.2 ผลการบริหารงานของคณะ	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมิน ระดับคณะทุกคณะ	กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)
	5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพ หลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)
	5.4 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ในระดับชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วม แข่งขันกีฬาในระดับชาติ	สำนักงานกีฬา (งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ)
	5.5 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ในระดับนานาชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วม แข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักงานกีฬา (งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ)
	5.6 นักศึกษาได้รับรางวัลในการ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับ เหรียญรางวัลในการเข้าร่วม แข่งขันกีฬาระดับชาติ	สำนักงานกีฬา (งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ)
	5.7 นักศึกษาได้รับรางวัลในการ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับ นานาชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับ เหรียญรางวัลในการเข้าร่วม แข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักงานกีฬา (งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ)

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตร มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกวิทยาเขต

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในวิทยาเขต ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่วิทยาเขตรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่วิทยาเขตรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่วิทยาเขตรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

- ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่ยังมีนักศึกษาค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
- หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการในระดับวิทยาเขต หมายถึง หลักสูตรที่วิทยาเขตงดรับนักศึกษาในปีการศึกษาที่รับการประเมิน
- หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการในระดับสถาบัน หมายถึง หลักสูตรที่สถาบันดำเนินการขอปิดหลักสูตรไป ยัง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของวิทยาเขตในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น วิทยาเขตจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนด
ให้เป็นคะแนนเต็ม 5=ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำวิทยาเขตทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษา และนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในวิทยาเขตทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำวิทยาเขตทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำวิทยาเขตที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

- ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลไกในการบ่งบอกลักษณะและประสบการณ์ของผู้สอน ในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์จากประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ทั้งนี้ให้พิจารณาจากเฉพาะตำแหน่ง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยให้นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันการพลศึกษาอนุมัติ

- การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์

- กรณีอาจารย์ประจำที่มีวิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2) ชำนาญการพิเศษ (คศ.3) และเชี่ยวชาญ (คศ.4) ให้บันทึกข้อมูลในระบบ IPE QA Online ในตำแหน่งอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนั้กศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

วิทยาเขตควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุน การศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกวิทยาเขตที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบการให้บริการนักศึกษา
2. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในวิทยาเขต
3. มีการให้ข้อมูลการให้บริการ แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลา และกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรแก่นักศึกษา
4. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
5. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 2-4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. นำผลการประเมินจากข้อ 5 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลต่อการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
7. มีการให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ทางวิชาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2-3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

วิทยาเขตต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วนกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยวิทยาเขตและองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของวิทยาเขตโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ ให้ครบถ้วน
 - กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยวิทยาเขต
 - กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีแกวเดลิ้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม

การวิจัยและนวัตกรรมเป็นเป็นหนึ่งในการกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้จากการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อนำไปพัฒนาการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ดังนั้นสถาบันการพลศึกษา ในวิทยาเขตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยและนวัตกรรมที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความพร้อมของแต่ละวิทยาเขต อย่างไรก็ตาม ทุกวิทยาเขตจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจวิทยาเขต ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละวิทยาเขต เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) วิทยาเขตต้องมีแผนการวิจัยและนวัตกรรมมีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยและนวัตกรรมอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของวิทยาเขต และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติ จุดเน้นและอัตลักษณ์ของวิทยาเขต และประเภทของสถาบันและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ตลอดจนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

วิทยาเขตพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สภาพแวดล้อม จุดเน้น อัตลักษณ์ และบริบทของวิทยาเขต มีการบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของวิทยาเขตให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์และจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรมของวิทยาเขต
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ โดยครอบคลุมด้านข้อมูลพื้นฐานของผู้วิจัย ผลงานวิจัย การตีพิมพ์เผยแพร่ และงบประมาณการวิจัยที่สามารถรายงานข้อมูลย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปี
3. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรม หรือหน่วยงานบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือสร้างนวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัยและนวัตกรรม
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การจัดแสดงผลงานวิจัยและนวัตกรรม การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตฤกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor) หรือปราชญ์ชาวบ้าน
4. จัดสรรงบประมาณของวิทยาเขต เพื่อเป็นทุนวิจัยและนวัตกรรม
5. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรม และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
7. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก
8. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์และจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7-8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมของอาจารย์ประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

การเก็บข้อมูล ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมในวิทยาเขต คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งวิทยาเขตต้องจัดสรรเงินจากภายในและภายนอกวิทยาเขต เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของวิทยาเขต ทั้งนี้เงินทุนวิจัยและนวัตกรรมที่วิทยาเขตได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมของวิทยาเขต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับวิทยาเขต เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนแผนการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกวิทยาเขต) ของทุกคณะในวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดของวิทยาเขต}}$

ตัวบ่งชี้ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือ าระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ดำเนินการ หรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและของทุกคณะในวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดในวิทยาเขต}}$

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันการพลศึกษาในแต่ละวิทยาเขตพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัด ความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของวิทยาเขต การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น อาคารสถานที่ การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว วิทยาเขตยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของวิทยาเขตจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม วิทยาเขตต้องให้บริการวิชาการที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามอัตลักษณ์ของวิทยาเขต นำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปี ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการที่ครอบคลุมทั้งการบริการวิชาการแบบมีรายได้ แบบให้เปล่า หรือแบบไม่หวังผลกำไร โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ มีผลงานบริการวิชาการที่สามารถสร้างคุณค่าที่พิจารณาจากรายได้ และ/หรือ สามารถสร้างคุณค่าที่ไม่เน้นรายได้ จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อให้เกิดประโยชน์กับสังคมที่ครอบคลุมทั้งการบริการวิชาการแบบมีรายได้ แบบให้เปล่า หรือแบบไม่หวังผลกำไร ที่สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของสถาบัน
2. ทุกคณะมีส่วนร่วมในกำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
3. จัดทำแผนบริการวิชาการแก่สังคมระดับวิทยาเขตโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายในข้อ 2 และกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน และเสนอต่อกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา
4. มีการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนบริการวิชาการแก่สังคมระดับวิทยาเขต และเสนอต่อกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา
5. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นโดยมีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
7. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย
8. ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาเขตตามข้อ 3 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของวิทยาเขต ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7-8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น คณะจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละคณะ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น และทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

วิทยาเขตพิจิตรนโยบายและทิศทาง แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และเผยแพร่ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้น และอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย โดยกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน
2. จัดทำแผนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทยและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
5. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย ต่อสาธารณชน
6. จัดทำฐานข้อมูลหรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยเพื่อให้บริการได้ทั่วไปมาใช้บริการได้
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6-7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

วิทยาเขตต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการวิทยาเขตทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของวิทยาเขตให้มีประสิทธิภาพ วิทยาเขตจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ตามพันธกิจ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลงการบริหาร ทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของวิทยาเขตเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของวิทยาเขต
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 -8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละวิทยาเขตได้มีกำกับ ติดตาม และสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินรับระดับคณะของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดในวิทยาเขต}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

วิทยาเขตมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ โดยการดำเนินการ ตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ การประเมินร่วมกับสถาบันการพลศึกษา และอาจมีการกำหนดเพิ่มเติมตามบริบทของวิทยาเขต เพื่อจะมุ่งไปที่ระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้ เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตาม องค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตาม ให้กรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตามองค์ประกอบการ ประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
4. นำผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตร ทุกคณะ และวิทยาเขต ที่ผ่านการพิจารณาของผู้บริหารวิทยาเขต เสนอต่อกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากกรรมการวิทยาเขตมาปรับปรุงการดำเนินงานหลักสูตร คณะ และ วิทยาเขต ให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล วิทยาเขตต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยวิทยาเขตรายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติในแต่ละปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ คะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาในสำนักงานกีฬาทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติที่กำหนดให้}} \times 5$$

คะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

- การแข่งขันกีฬาระดับชาติ หมายถึง รายงานการแข่งขันที่ผู้เรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาภายในประเทศที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงาน องค์กร และสถาบัน ฯลฯ จัดการแข่งขัน เช่น กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย/ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ/ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ/ กีฬาแห่งชาติ (กีฬานักเรียนฯ/ กีฬาเยาวชน/ กีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่รอบคัดเลือกตัวแทนภาคเป็นต้นไป) กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยหรือที่เรียกชื่อเป็นลักษณะอื่นที่จัดโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย องค์กร สถาบันที่ได้รับการรับรอง

- กรณีนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติมากกว่า 1 รายการ ให้นับเพียง 1 รายการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล วิทยาเขตจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้วิทยาเขตรายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติในแต่ละปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาในสำนักงานกีฬาทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หมายถึง รายการแข่งขันกีฬาที่มีนักกีฬาจากต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขันหรือเป็นการแข่งขันที่สหพันธ์นานาชาติจัดหรือรับรอง เช่น กีฬานักเรียนอาเซียน/ กีฬานักเรียนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย/ กีฬาเอเชียนบีชเกมส์/ กีฬาเอเชียนอินดอร์-มาเชียลอาร์ตเกมส์/ กีฬายกน้ำหนักยูวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชียและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬายกน้ำหนักยูวชนชิงชนะเลิศแห่งโลกและชนิดกีฬาอื่นๆ/กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชียและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งโลกและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬาซีเกมส์/ กีฬาเอเชียนเกมส์/ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย/ กีฬาโอลิมปิกเยาวชน / กีฬาโอลิมปิกเกมส์/ กีฬาชิงแชมป์โลกของแต่ละชนิดกีฬา ฯลฯ
- กรณีนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติมากกว่า 1 รายการ ให้นับเพียง 1 รายการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล วิทยาเขตจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้วิทยาเขตรายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติในแต่ละปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ คะแนนระหว่าง 0-5
ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ ที่กำหนดให้เป็น

คะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 5 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

จำนวนนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ	X 100
จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติทั้งหมด	

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การแข่งขันกีฬาระดับชาติ หมายถึง รายการการแข่งขันที่ผู้เรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาภายในประเทศที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงาน องค์กร และสถาบัน ฯลฯ จัดการแข่งขัน เช่น กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย/ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ/ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ/ กีฬาแห่งชาติ (กีฬานักเรียนฯ/ กีฬาเยาวชน/ กีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่รอบคัดเลือกตัวแทนภาคเป็นต้นไป) กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยหรือที่เรียกชื่อเป็นลักษณะอื่นที่จัดโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย องค์กร สถาบันที่ได้รับการรับรอง

- การได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ หมายถึง รางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ประกอบด้วย รางวัลอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ของการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท โดยไม่นับซ้ำ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล วิทยาเขตจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้วิทยาเขตรายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการได้รับรางวัลในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติในแต่ละปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 5 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หมายถึง รายการแข่งขันกีฬาที่มีนักกีฬาจากต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขันหรือเป็นการแข่งขันที่สหพันธ์นานาชาติจัดหรือรับรอง เช่น กีฬานักเรียนอาเซียน/ กีฬานักเรียนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย/ กีฬาเอเชียนบีชเกมส์/ กีฬาเอเชียนอินดอร์-มาเชียลอาร์ตเกมส์/ กีฬายกน้ำหนักยุวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชียและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬายกน้ำหนักยุวชนชิงชนะเลิศแห่งโลกและชนิดกีฬาอื่นๆ/กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชียและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งโลกและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬาซีเกมส์ฯ/ กีฬาเอเชียนเกมส์/ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย/ กีฬาโอลิมปิกเยาวชน / กีฬาโอลิมปิกเกมส์/ กีฬาชิงแชมป์โลกของแต่ละชนิดกีฬา ฯลฯ
- การได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หมายถึง รางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย รางวัลอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ของการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท โดยไม่นับซ้ำ

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้
เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับสถาบัน

**องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา และผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับสถาบัน**

ระดับสถาบัน ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับวิทยาเขต และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่สะท้อน
การบริหารงานในระดับสถาบันการพลศึกษา จำนวน 6 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
1.การผลิตบัณฑิต	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ	คณะ 3 คณะ (กลุ่มมาตรฐานการศึกษา) กองส่งเสริมวิชาการ
	1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มี คุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำ สถาบันการพลศึกษา ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา) กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร)
	1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่มี ตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำ สถาบันการพลศึกษา ที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา) กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร)
	1.4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	ร้อยละของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร	คณะวิชา 3 คณะ (กลุ่มมาตรฐานการศึกษา)
	1.5 การบริหารจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา	เกณฑ์มาตรฐาน 4 ข้อ	สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
2. การวิจัยและ นวัตกรรม	2.1 การบริหารจัดการงานวิจัยและ นวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 9 ข้อ	กองวิจัยและประกันคุณภาพฯ (กลุ่มวิจัยและนวัตกรรม)
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและ นวัตกรรม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ระดับวิทยาเขต	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา) กองวิจัยและประกันคุณภาพฯ (กลุ่มวิจัยและนวัตกรรม)
	2.3 ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ หรือนานาชาติ	ร้อยละของผลงานวิจัยและ นวัตกรรมที่นำไปใช้ ประโยชน์ในระดับชาติหรือ นานาชาติ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา)

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
	2.4 อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัย หรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ในระดับชาติหรือนานาชาติ	ค่าร้อยละของผลงานวิจัย และนวัตกรรมที่นำไปใช้ ประโยชน์ในระดับชาติหรือ นานาชาติ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษา)
3. การบริการวิชาการ	3.1 คุณภาพของการให้บริการ วิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	กองกิจการนักเรียน นักศึกษาและ กิจการพิเศษ (กลุ่มบริการวิชาการ)
4. การทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	4.1 คุณภาพของการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่น พื้นบ้านและกีฬาไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	กองกิจการนักเรียน นักศึกษาและ กิจการพิเศษ (กลุ่มศิลปวัฒนธรรมและกิจการ พิเศษ)
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารจัดการของสถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ	เกณฑ์ข้อ 1 กองนโยบายและแผน (กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์) เกณฑ์ข้อ 2 กองกลาง (กลุ่มการเงินและบัญชี) และคณะวิชา ส่วนกลาง เกณฑ์ข้อ 3 กองตรวจสอบภายใน (กลุ่มควบคุม ติดตาม และประเมินผล) เกณฑ์ข้อ 4 กองบริหารงานกลาง (กลุ่มกิจการสภาสถาบัน) เกณฑ์ข้อ 5 กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (กลุ่มประกัน คุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา) เกณฑ์ข้อ 6 กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร) เกณฑ์ข้อ 7 กองส่งเสริมวิชาการ เกณฑ์ข้อ 8 กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (กลุ่มประกัน คุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา)
	5.2 ผลการบริหารงานของ วิทยาเขต	คะแนนเฉลี่ยของคะแนน ประเมินของทุกวิทยาเขต	กองวิจัยและประกันฯ (กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา)
	5.3 ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับวิทยาเขต ทุกวิทยาเขต	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของคณะฯ)
	5.4 ผลการบริหารงานของ คณะศิลปศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับคณะของคณะ ศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะฯ)

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	ผู้รับผิดชอบ
	5.5 ผลการบริหารงานของ คณะศึกษาศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับคณะของ คณะศึกษาศาสตร์ ทุกวิทยาเขต	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะฯ)
	5.6 ผลการบริหารงานของ หลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับหลักสูตร ที่เปิดสอนของคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพทุกวิทยาเขต	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของคณะฯ)
	5.7 ผลการบริหารงานของ หลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับหลักสูตร ที่เปิดสอนของคณะ ศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะฯ)
	5.8 ผลการบริหารงานของ หลักสูตรของคณะ ศึกษาศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับหลักสูตร ที่เปิดสอนของคณะ ศึกษาศาสตร์ทุกวิทยาเขต	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะฯ)
	5.9 ผลการบริหารงานของโรงเรียน กีฬา	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับโรงเรียนกีฬา ทุกโรง	กองวิจัยและประกันฯ (กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน)
6.การพัฒนา นักศึกษา ด้านกีฬา	6.1 การบริหารจัดการด้านกีฬา	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	สำนักกีฬา (กลุ่มบริหารจัดการกีฬา)
	6.2 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ในระดับชาติ	ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วม แข่งขันกีฬาระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)
	6.3 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ในระดับนานาชาติ	ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วม แข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)
	6.4 นักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่ ได้รับรางวัลในการเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)
	6.5 นักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับ นานาชาติ	ร้อยละของนักศึกษาที่ ได้รับรางวัลในการเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาระดับ นานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

สถาบันการพลศึกษามีภารกิจที่สำคัญที่สุด คือ การจัดการศึกษาหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริหารจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทำให้ปรัชญาหรือความมุ่งหมายทางการศึกษาบรรลุความมุ่งหมาย เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา โดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เป็นส่วนกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติ เพื่อให้ให้นักศึกษามีคุณภาพทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตร
2. มีการดำเนินงานตามระบบและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตร
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตร
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตร
5. ทุกหลักสูตรมีการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติการกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันการพลศึกษาจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5=ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษามีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษามีคุณวุฒิปริญญาเอก}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

— คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

— การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่ มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามภารกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่}} \times 5$$

กำหนดให้คะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

- ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นกลไกในการบ่งบอกลักษณะและประสบการณ์ของผู้สอน ในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์จากประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ทั้งนี้ให้พิจารณาจากเฉพาะตำแหน่ง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยให้นับตั้งแต่วันที่สถาปนาสถาบันการพลศึกษาอนุมัติ
- การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์
- กรณีอาจารย์ประจำที่มีวิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2) ชำนาญการพิเศษ (คศ.3) และเชี่ยวชาญ (คศ.4) ให้บันทึกข้อมูลในระบบ IPE QA Online ในตำแหน่งอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถด้านศาสตร์การกีฬา มีทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะในการประกอบอาชีพ โดยการจัดการศึกษามุ่งพัฒนาบัณฑิต ให้มีคุณภาพตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร จะสะท้อน ถึงคุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน รวมถึงความมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรต่อจำนวนที่ รับเข้าเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค2 (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี)

ค่าร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 90 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร}} \times 5$$

ที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ : ไม่นับรวมนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในภาคฤดูร้อน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5	การบริหารจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มีการส่งเสริม สนับสนุน กำกับและติดตาม การบริหารจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้มีคุณภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบกลไกในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของการบริหารจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. มีการถ่ายทอดแนวปฏิบัติไปสู่วิทยาเขตที่จัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
3. มีการกำกับ ติดตามการบริหารและการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของวิทยาเขต
4. มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้สำเร็จการศึกษา
5. มีความร่วมมือด้านการบริหารจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินงานตามกระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามจุดเน้น เอกลักษณ์ และบริบทของของสถาบัน เพื่อให้เกิดผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้การบริหารจัดการด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่ดี งบประมาณและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้การวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันพลศึกษาเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยให้กับอาจารย์และบุคลากรของสถาบัน นอกจากนี้อาจารย์ยังสามารถมีส่วนร่วมในการผลักดันให้การวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันเกิดคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยการบูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ 2.1 การบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษาต้องมีการบริหารและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพโดยมีการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม แห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สภาพแวดล้อม จุดเน้น เอกลักษณ์ และบริบทของสถาบัน มีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามนโยบายและทิศทางที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์ การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่คณาจารย์อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม
2. มีระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านงบประมาณสำหรับการวิจัยและนวัตกรรม
3. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
4. มีการส่งเสริมสนับสนุนการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
5. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
6. มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องคณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยและนวัตกรรม
7. มีการกำกับติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม
8. มีการนำผลการดำเนินงานในข้อ 7 มาวางแผนพัฒนา ปรับปรุงนโยบายและทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม
9. มีความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1-2 ข้อ	มีการดำเนินการ 2-3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6-7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8-9 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมของอาจารย์ประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมในสถาบันการพลศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งสถาบันต้องจัดสรรเงินจากภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน ทั้งนี้เงินทุนวิจัยและนวัตกรรมที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมจากภายในและภายนอกวิทยาเขต) ของทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนวิทยาเขตทั้งหมดของสถาบัน}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิจัยและนวัตกรรมถือเป็นผลงานวิชาการที่เป็น งานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และสะท้อนการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้ มีการนำไปใช้ประโยชน์สามารถโดยจำแนกได้เป็น 4 มิติ ได้แก่

1) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ หมายถึง ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ การตีพิมพ์บทความวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 หรือ 2 หรือ Scopus, ERIC หรือในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ

2) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย หมายถึง หมายถึง ผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปประกอบเป็นข้อมูลในการบริหารงานการกำหนดเป็นนโยบายแก่องค์กรหรือ หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน

3) การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนสังคม หมายถึง การที่ชุมชน องค์กร หน่วยงานภายในชุมชนนำผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น นำไปเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจภายในชุมชน สร้างองค์ความรู้ต่อยอดภายในชุมชน ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน โดยพิจารณาจากการ หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ หนังสือความร่วมมือการดำเนินงานหรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างผู้วิจัยกับชุมชน องค์กร หน่วยงานภายในชุมชน

4) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หมายถึง ผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สามารถก่อให้เกิดรายได้จากการเจรจาทางธุรกิจไม่นับการยื่น จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันการพลศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันการพลศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ

$$\frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{ร้อยละของจำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติ
ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ภารกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของสถาบันการพลศึกษา ดังนั้นพันธกิจของสถาบันด้านการวิจัยและนวัตกรรมจะมีผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่นั้น อาจารย์ ประจำทุกคนต้องมีการจัดทำผลงานวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งผลงานวิจัยและนวัตกรรมถือเป็นผลงานวิชาการที่เป็น งานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และสะท้อนการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้ มีการนำไปใช้ประโยชน์สามารถโดยจำแนกได้เป็น 4 มิติ ได้แก่

1) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ หมายถึง ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ การตีพิมพ์บทความวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 หรือ 2 หรือ Scopus, ERIC หรือในวารสารทางวิชาการระดับ นานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ

2) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย หมายถึง ผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปประกอบเป็นข้อมูลในการบริหารงานการกำหนดเป็นนโยบายแก่องค์กรหรือ หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน

3) การใช้ ประโยชน์เชิงชุมชน สังคม หมายถึง การที่ชุมชน องค์กร หน่วยงานภายในชุมชนนำผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น นำไปเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจภายในชุมชน สร้างองค์ความรู้ต่อยอดภายในชุมชน ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน โดยพิจารณาจากการ หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ หนังสือความร่วมมือการดำเนินงานหรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างผู้วิจัยกับชุมชน องค์กร หน่วยงานภายในชุมชน

4) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หมายถึง ผลของงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สามารถก่อให้เกิดรายได้จากการเจรจาทางธุรกิจ ไม่นับการยื่น จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันการพลศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันการพลศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 50 ขึ้นไป

วิธีเก็บข้อมูลตัวชี้วัด

การนับจำนวนอาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติให้นับได้ 1 คน แม้ว่าอาจารย์ประจำท่านนั้นจะมีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติหลายเรื่องหรือหลายชิ้นงาน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ

$$\frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{ร้อยละของจำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

- อาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุค่าชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำในบทนิยามศัพท์ โดยนับ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม ของทุกปี
- อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ ให้นับได้ 1 คน แม้ว่าอาจารย์ประจำท่านนั้นจะมีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติหลายเรื่องหรือหลายชิ้นงานก็ตาม
- ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ไม่นับที่เป็นผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นวิทยานิพนธ์ในการศึกษาระดับปริญญาโท

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัด ความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของสถาบัน การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น อาคารสถานที่ การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วยตัวบ่งชี้

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คุณภาพของการให้บริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ 3.1 คุณภาพของการให้บริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการ ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปี ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน สังคม และประเทศที่สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญ จุดเน้น และอัตลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา
2. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีการให้บริการวิชาการแก่สังคม
3. มีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานในการสนับสนุนงบประมาณของสถาบันการพลศึกษา
4. มีการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. การนำผลการประเมินมาพัฒนา ปรับปรุงแผนปฏิบัติการประจำปี
6. ส่งเสริมและให้ความร่วมมือโดยการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ข้อ 1	มีการดำเนินการ ข้อ 1 และ 2	มีการดำเนินการ ข้อ 1 2 และ 3	มีการดำเนินการ ข้อ 1 2 3 และ 4	มีการดำเนินการ ข้อ 1 ถึง 5 เป็นอย่างน้อย

องค์ประกอบที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันการพลศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น และทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 คุณภาพของการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	คุณภาพของการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษาพึงต้องมีนโยบายและทิศทาง แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงาน ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และเผยแพร่ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียนชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบายและทิศทางด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬา ไทย โดยกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬา ไทย
3. มีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันการพลศึกษา
4. มีการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนา ปรับปรุงแผนปฏิบัติการประจำปี
6. มีการส่งเสริมและให้ความร่วมมือโดยการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศในการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

เกณฑ์ประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ข้อ 1	มีการดำเนินการ ข้อ 1 และ 2	มีการดำเนินการ ข้อ 1 2 และ 3	มีการดำเนินการ ข้อ 1 2 3 และ 4	มีการดำเนินการ ข้อ 1 ถึง 5 เป็นอย่างน้อย

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันการพลศึกษามีการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยมีสภาวิชาการ สภาสถาบันการพลศึกษาทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการพลศึกษาตามภารกิจให้มีประสิทธิภาพ มีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างรายได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ และโอกาสเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานตามพันธกิจ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ตลอดจนการถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติให้กับบุคลากรทุกคน เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้ ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารจัดการของสถาบันการพลศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของวิทยาเขต

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ผลการบริหารงานของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการบริหารงานของคณะศิลปศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 ผลการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 ผลการบริหารงานของหลักสูตรคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 ผลการบริหารงานของหลักสูตรคณะศิลปศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 5.8 ผลการบริหารงานของหลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ 5.9 ผลการบริหารงานของโรงเรียนกีฬา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของวิทยาเขต

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของวิทยาเขตทั้ง 17 แห่ง จะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะ แต่ละวิทยาเขตให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และ มาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับวิทยาเขตทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนการประเมินของทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนวิทยาเขตทั้งหมดของสถาบันการพลศึกษา}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ผลการบริหารงานของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนการประเมินของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการบริหารงานของคณะศิลปศาสตร์

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของคณะศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินคณะศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนคณะศิลปศาสตร์ทั้งหมดทุกวิทยาเขต}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 ผลการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของคณะศึกษาศาสตร์ทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนประเมินของคณะศึกษาศาสตร์ทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนคณะศึกษาศาสตร์ทั้งหมดทุกวิทยาเขต}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 ผลการบริหารงานหลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานหลักสูตรจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมดของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนประเมินหลักสูตรทั้งหมดของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพทุกวิทยาเขต}}$$

หมายเหตุ : การรายงานผลการบริหารงานของหลักสูตรให้แยกเป็นสาขาวิชาที่รับการประเมินของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 ผลการบริหารงานหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมดของคณะศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนประเมินหลักสูตรทั้งหมดของคณะศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะศิลปศาสตร์ทุกวิทยาเขต}}$$

หมายเหตุ : การรายงานผลการบริหารงานของหลักสูตรให้แยกเป็นสาขาวิชาที่รับการประเมินของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.8 ผลการบริหารงานหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรจะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมดของคณะศึกษาศาสตร์ทุกวิทยาเขต

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนประเมินหลักสูตรทั้งหมดของคณะศึกษาศาสตร์ทุกวิทยาเขต}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะศึกษาศาสตร์ที่รับการประเมินทุกวิทยาเขต}}$$

หมายเหตุ : การรายงานผลการบริหารงานของหลักสูตรให้แยกเป็นสาขาวิชาที่รับการประเมินของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.9 ผลการบริหารงานของโรงเรียนกีฬา

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของโรงเรียนกีฬาทั้ง 13 โรงเรียน จะสามารถสะท้อนได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนกีฬาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจการบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับโรงเรียนกีฬาทุกโรงเรียน

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินโรงเรียนกีฬาทุกโรงเรียน}}{\text{จำนวนโรงเรียนกีฬาทั้งหมด}}$$

องค์ประกอบที่ 6 การพัฒนานักศึกษาด้านกีฬา

สถาบันการพลศึกษามุ่งเน้นการผลิตและพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะและประสบการณ์ สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ รวมทั้งใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดยมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล มีผลงานด้านกีฬาที่โดดเด่นในระดับชาติ และนานาชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาศักยภาพ มีการพัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา สร้างความร่วมมือด้านการกีฬา บริหารจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

จำนวนตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้

- 6.1 การบริหารจัดการด้านกีฬา
- 6.2 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ
- 6.3 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
- 6.4 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ
- 6.5 นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 การบริหารจัดการด้านกีฬา

ชนิดตัวบ่งชี้ กระบวนการ

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การดำเนินการและบริหารจัดการเพื่อให้คุณภาพด้านกีฬา เกิดสัมฤทธิ์ผลตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ และแผนยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา จึงต้องส่งเสริม สนับสนุน บุคลากร ทรัพยากรทางด้านกีฬา โดยให้นำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการ พัฒนากีฬาให้มีขีดความสามารถและประสบความสำเร็จในระดับชาติและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากร และ สิ่งสนับสนุนด้านกีฬาตลอดจนมีเครือข่ายความร่วมมือด้านกีฬากับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดนโยบาย และทิศทางการพัฒนาด้านกีฬา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัด เป้าหมาย พันธกิจ วิสัยทัศน์ และแผนยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา
2. มีการจัดทำแนวทางการดำเนินงาน ถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และเชื่อมโยงกับ หน่วยงานในสังกัด เพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. มีการส่งเสริม และสนับสนุน การพัฒนานักศึกษา บุคลากร และทรัพยากรทางการกีฬา
4. มีการกำกับและติดตาม ผลการดำเนินงานการพัฒนา นักศึกษา บุคลากร และทรัพยากรด้านการ กีฬา
5. มีการจัดทำฐานข้อมูล และพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการกีฬาเพื่อการบริหารจัดการ
6. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการกีฬากับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล สถาบันการพลศึกษาจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้สำนักกีฬารายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ คะแนนระหว่าง 0-5
ค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาในสำนักงานกีฬาทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

การแข่งขันกีฬาระดับชาติ หมายถึง รายงานการแข่งขันที่ผู้เรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาภายในประเทศที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงาน องค์กร และสถาบัน ฯลฯ จัดการแข่งขัน เช่น กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ/ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ/ กีฬาแห่งชาติ (กีฬานักเรียนฯ/ กีฬาเยาวชน/ กีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่รอบคัดเลือกตัวแทนภาคเป็นต้นไป) กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยหรือที่เรียกชื่อเป็นลักษณะอื่นที่จัดโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย องค์กร สถาบันที่ได้รับการรับรอง

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล สถาบันการพลศึกษาจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้สำนักกีฬารายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คะแนนระหว่าง 0-5
ค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาในสำนักงานกีฬาทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หมายถึง รายการแข่งขันกีฬาที่มีนักกีฬาจากต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขันหรือเป็นการแข่งขันที่สหพันธ์นานาชาติจัดหรือรับรอง เช่น กีฬาเอเชียนปีชเกมส์/ กีฬาเอเชียนอินดอร์-มาเชียลอาร์ตเกมส์/ กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งเอเชียและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งโลกและชนิดกีฬาอื่นๆ/ กีฬาซีเกมส์/ กีฬาเอเชียนเกมส์/ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย/ กีฬาโอลิมปิกเยาวชน / กีฬาโอลิมปิกเกมส์/ กีฬาชิงแชมป์โลกของแต่ละชนิดกีฬา ฯลฯ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 นักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล วิทยาเขตจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้สำนักกีฬารายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการได้รับรางวัลในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ คะแนนระหว่าง 0-5 ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 5 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติทั้งหมด}} \times 100$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

รางวัลการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ หมายถึง รางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ประกอบด้วย รางวัลอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ของการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท โดยไม่นับซ้ำ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.5 นักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ ผลผลิต

การเก็บข้อมูล ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการพลศึกษามีพันธกิจที่เพิ่มเติมจากพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล สถาบันการพลศึกษาจึงต้องมีการดำเนินงานที่จะส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาให้กับนักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยให้สำนักกีฬารายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสำนักงานกีฬาด้านกีฬา เกี่ยวกับการได้รับรางวัลในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คะแนนระหว่าง 0-5

ค่าร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5= ร้อยละ 2 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติทั้งหมด}} \times 100$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ}}{\text{ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$

หมายเหตุ :

รางวัลการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หมายถึง รางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ประกอบด้วย รางวัลอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ของการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท โดยไม่นับซ้ำ

ส่วนที่ 7

แนวทางการวิเคราะห์
และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ส่วนที่ 7

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันการศึกษาทุกสถาบันต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือ เอกลักษณ์ของสถาบัน

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับวิทยาเขต และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนดและมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะ ๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษาก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาศึกษาให้กับหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา และสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขต และระดับสถาบัน สถาบันการพลศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

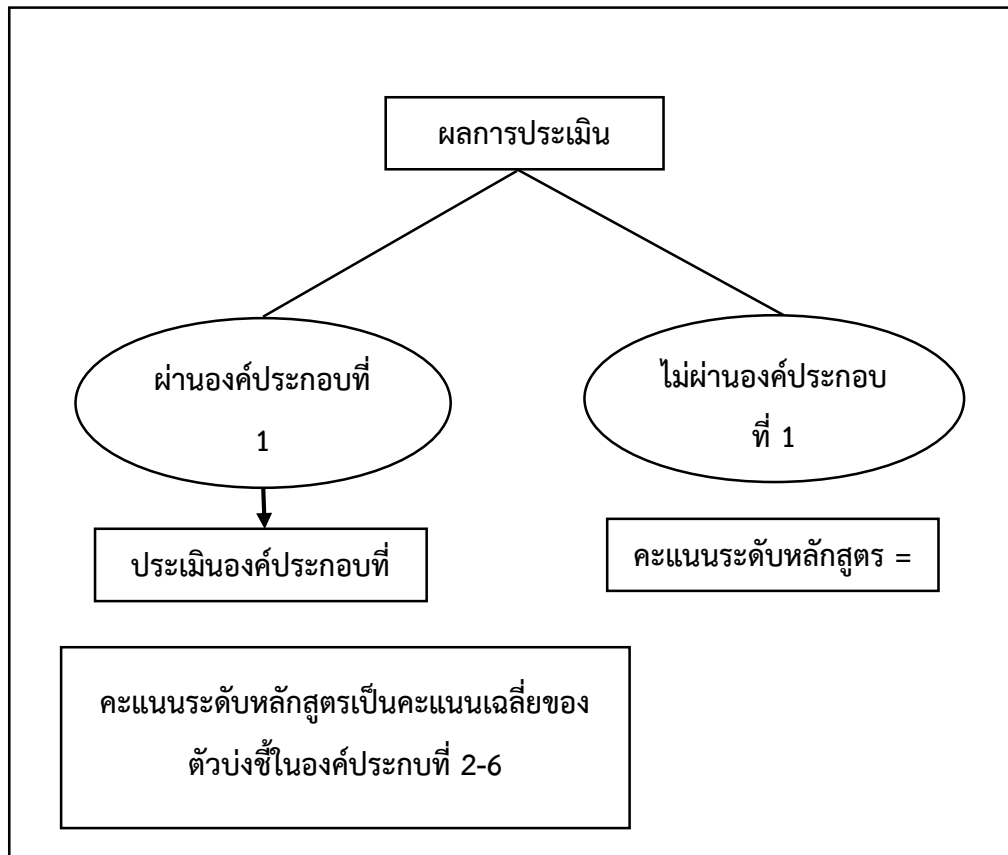
การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับหลักสูตร

มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1	การกำกับมาตรฐาน
องค์ประกอบที่ 2	บัณฑิต
องค์ประกอบที่ 3	นักศึกษา
องค์ประกอบที่ 4	อาจารย์
องค์ประกอบที่ 5	หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
องค์ประกอบที่ 6	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตร ในองค์ประกอบที่ 2-6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

คะแนนรวมเฉลี่ย = $\frac{\text{คะแนนของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้}}{13}$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0	หมายถึง	หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 – 5.00	หมายถึง	หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน 1	ระดับคุณภาพ
0.01 – 2.00	น้อย
2.01 – 3.00	ปานกลาง
3.01 – 4.00	ดี
4.01 – 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบันต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 – 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 – 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01– 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01– 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2-6	2	-	-	2.1, 2.2		
3		3	3.1, 3.2, 3.3,	-	-		
4		3	4.1, 4.2, 4.3	-	-		
5		4	5.1	5.2, 5.3, 5.4	-		
6		1	-	6.1	-		
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ : ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 3.4 เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 – องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และ 1 พันธกิจที่เป็นบริบทของสถาบันการพลศึกษา รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 – 1.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 ระดับคุณภาพพอใช้ 3.51 – 4.50 ระดับคุณภาพดี 4.51 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	8	1.2, 1.3, 1.4	1.5, 1.6, 1.7,1.8	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	2	-	5.1, 5.2	-		
รวม	15	4	9	2		
ผลการประเมิน						

*ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

3. ระดับวิทยาเขต

การประเมินระดับวิทยาเขตจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารวิทยาเขตใน 4 พันธกิจ ตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และ 1 พันธกิจที่เป็นบริบทของสถาบันการพลศึกษา รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของสถาบันด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไป

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับวิทยาเขต

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 – 1.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 ระดับคุณภาพพอใช้ 3.51 – 4.50 ระดับคุณภาพดี 4.51 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	5	1.2, 1.3,	1.4, 1.5	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	7	-	5.1, 5.3	5.2,5.4, 5.5,5.6, 5.7		
รวม	17	3	7	7		
ผลการประเมิน						

*ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรของทุกหลักสูตร

*ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะทุกคณะ

วิทยาเขตควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

4. ระดับสถาบัน

การประเมินระดับสถาบันจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันใน 4 พันธกิจ ตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และ 1 พันธกิจที่เป็นบริบทของสถาบันการพลศึกษา รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของสถาบันด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไป

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 – 1.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 ระดับคุณภาพพอใช้ 3.51 – 4.50 ระดับคุณภาพดี 4.51 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	5	1.2, 1.3	1.1, 1.5,	1.4		
2	4	2.2	2.1	2.3,2.4		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	9	-	5.1,	5.2,5.3,5.4, 5.5,5.6,5.7, 5.8,5.9		
6	5		6.1	6.2,6.3,6.4 ,6.5		
รวม	25	3	7	15		
ผลการประเมิน						

สถาบันควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

ส่วนที่ 8

ปฏิทินการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถาบันการพลศึกษา

ปฏิทินการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2561 (1 ส.ค. 2561- 31 ก.ค. 2562)

ปีที่ใช้ใน	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.		
วงจรประกันคุณภาพ	61	61	61	61	61	61	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	63	
ปีปฏิทิน 2562																				
ปีงบประมาณ 2562																				
ปีการศึกษา 2561																				
กิจกรรมที่ดำเนินการตามวงจร IOA IPE																				
วันเปิดภาคการศึกษา 1/2561																				
1. โครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชาและวิทยาเขต ปีการศึกษา 2560																				
2. โครงการประเมินนิเทศและคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2560																				
3. การแข่งขันกีฬาสถาบัน ครั้งที่ 43 "พลศึกษาเกมส์" จ.มหาสารคาม																				
4. โครงการประเมินนิเทศและคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชาและวิทยาเขต ปีการศึกษา 2560																				
5. การประชุมเตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ปีการศึกษา 2560																				
6. โครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ปีการศึกษา 2560																				
7. ประชุมจัดทำองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา																				
วันปิด ภาคการศึกษา 1/2561																				

กิจกรรมที่ดำเนินการตามวงจร IQA IPE	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
วันเปิดภาคการศึกษา 2/2561						2												
1. นำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อทราบ				*														
2. นำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณา						23*												
3. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 45 ณ ม.ราชภัฏอุบลราชธานี																		
4. ส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปยังสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา							* *											
5. การประชุมจัดตั้งคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2561 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562)																		
6. งานประชุมวิชาการนานาชาติ ประจำปี พ.ศ. 2562										19-21								
7. การประชุมคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2561											* *							
8. ทุกหลักสูตร จัดทำ มคอ. 7 ให้แล้วเสร็จ และจัดส่ง file SAR ระดับหลักสูตรมายังสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งดำเนินการกรอกข้อมูลลงในระบบ IPE QA Online ของสถาบันฯ											20*							
9. คณะวิชา 51 คณะ ในวิทยเขต 17 แห่ง จัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ และระดับวิทยาเขตมายังสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งดำเนินการกรอกข้อมูลลงในระบบ IPE QA Online ของสถาบันฯ																		
วันปิด ภาคการศึกษา 2/2561																		10*

กิจกรรมที่ดำเนินการตามวงจร IQA IPE	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ก.พ.	ม.ค.	ค.ค.	พ.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
วันเปิดภาคการศึกษา 1/2562	61	61	61	61	61	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62
1. การแข่งขันกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา														*					
2. โครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2561													30	8					
3. การประชุมสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2561													*2-31*						
4. โครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชาและ วิทยาเขต ปีการศึกษา 2561																			*4-6*
5. การแข่งขันกีฬาสถาบันครั้งที่ 44 พลศึกษาเกมส์ ณ เชียงใหม่																			*1-30*
6. การประชุมสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ คณะวิชา สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2561																		3-12	
7. โครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ปีการศึกษา 2561																		6-7	
8. นำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อสภา วิชาการเพื่อทราบและเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณา																			17-18
วันปิด ภาคการศึกษา 1/2562																			

ส่วนที่ 9

หน่วยงานผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา

- ระดับหลักสูตร
- ระดับคณะ
- ระดับวิทยาเขต
- ระดับสถาบัน

ผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา
ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
1	การกำกับมาตรฐาน			
1.1	การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	- กองส่งเสริมวิชาการ - คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
2	บัณฑิต			
2.1	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
2.2	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
3	นักศึกษา			
3.1	การรับนักศึกษา			
	- การรับนักศึกษา	- กองส่งเสริมวิชาการ	- คณะวิชา (งานวิชาการ)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานวิชาการและงานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
3.2	การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา			
	- การควบคุมดูแลให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี	- กองกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ (งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ)	
	- การควบคุมดูแลให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานโครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	- กองกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ (งานกิจกรรมนักศึกษา)	
3.3	ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- อัตราการสำเร็จการศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- ความพึงพอใจของผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
4	อาจารย์			
4.1	การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- การบริหารอาจารย์	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
4.2	คุณภาพอาจารย์	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
4.3	ผลที่เกิดกับอาจารย์	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์	-	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- ความพึงพอใจของอาจารย์	-	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
5	หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน			
5.1	สาระของรายวิชาในหลักสูตร			
	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	- คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน) - คณะวิชา (งานวิชาการและ งานสาขาวิชา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน
	- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตาม ความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น ๆ	- คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน) - คณะวิชา (งานวิชาการและ งานสาขาวิชา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน
	- การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ และ การค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานโครงการ การจัดการศึกษา ระดับปริญญาโท)	มีคู่มือ ดำเนินงาน
5.2	การวางระบบผู้สอนและกระบวนการ จัดการเรียนการสอน	- คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน) - คณะวิชา (งานวิชาการและ งานสาขาวิชา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน
5.3	การประเมินผู้เรียน			
	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานวิชาการและ งานสาขาวิชา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน
	- การตรวจสอบการประเมินผลการ เรียนรู้ของนักศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานวิชาการและงาน สาขาวิชา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	- การกำกับกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5, มคอ.6, มคอ.7)	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานวิชาการและงานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานโครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท)	มีคู่มือดำเนินงาน
5.4	ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานวิชาการและงานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
6	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
6.1	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานแผนและงบประมาณและงานวิชาการ)	มีคู่มือดำเนินงาน
	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- คณะวิชา	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
	- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	- คณะวิชา	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
	- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- คณะวิชา	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
รวมจำนวนองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		6 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ **		

หมายเหตุ ** เนื่องจากตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ไม่นำมาคำนวณคะแนน

ผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการพลศึกษา
ระดับคณะ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับคณะ		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
1	การผลิตบัณฑิต			
1.1	การบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	- กองส่งเสริม วิชาการ - คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน) - คณะวิชา (งานวิชาการ และงานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
1.2	อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก	- กองกลาง (กลุ่มการเจ้าหน้าที่) - คณะวิชา	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล) - คณะวิชา	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ
1.3	อาจารย์ประจำคณะ ที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	- กองกลาง (กลุ่มการเจ้าหน้าที่) - คณะวิชา	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล) - คณะวิชา	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ
1.4	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ	- คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานทะเบียนและ ประมวลผล) - คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
1.5	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- คณะวิชา (งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ)	
1.6	กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- คณะวิชา (งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ)	มีคู่มือดำเนินงาน
1.7	นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ นวัตกรรม	- คณะวิชา	- งานวิจัยและนวัตกรรม	
1.8	การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษา	- คณะวิชา	- งานวิชาการ	
2	การวิจัยและนวัตกรรม			
2.1	ระบบและกลไกการบริหารและ พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม	- กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา	- คณะวิชา (งานวิจัย)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับคณะ		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
2.2	เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม	- กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา	- คณะวิชา (งานวิจัย)	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ
2.3	ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ประจำ	- คณะวิชา - กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา	- คณะวิชา (งานวิจัย)	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ
3	การบริการวิชาการ			
3.1	การบริการวิชาการแก่สังคม	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- คณะวิชา (งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ)	
4	การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย			
4.1	ระบบและกลไกการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- คณะวิชา (งานกิจการนักศึกษาและ กิจการพิเศษ)	
5	การบริหารจัดการ			
5.1	การบริหารของคณะเพื่อการกำกับ ติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ	- คณะวิชา - สำนักงานอธิการบดี	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 1</u> พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับ วิสัยทัศน์ของคณะ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ของคณะ(ส่วนกลาง) วิทยาเขต และสถาบัน และพัฒนา ไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปีตาม กรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัว บ่งชี้และเป้าหมายของแผน ยุทธศาสตร์ โดยนำเสนอต่อ คณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา	- คณะวิชา - กองนโยบายและ แผน (กลุ่มนโยบายและ ยุทธศาสตร์)	- คณะวิชา (งานแผนและงบประมาณ)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับคณะ		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	<u>เกณฑ์ข้อ 2</u> วิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วย ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษาอาจารย์บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน	- คณะวิชา - กองกลาง (กลุ่มการเงินและบัญชี)	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา) - กลุ่มบริหาร (งานการเงินและบัญชี)	
	<u>เกณฑ์ข้อ 3</u> ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงจากการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงทั้งภายใน และภายนอก ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ เพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม และนำเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา	- กลุ่มตรวจสอบภายใน - คณะวิชา	- คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 4</u> บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ พร้อมทั้งอธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน	- สำนักงานอธิการบดี	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 5</u> ค้นหาและจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต และด้านการวิจัยและนวัตกรรม จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษร และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	- คณะวิชา - กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	- คณะวิชา (งานวิจัย)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับคณะ		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	เกณฑ์ข้อ 6 ดำเนินงาน และกำกับ ติดตาม แผน การ บริหาร และ แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ โดย นำเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขต เพื่อพิจารณา	- กลุ่มพัฒนา บุคลากร - คณะวิชา	- คณะวิชา	มีคู่มือดำเนินงาน
	เกณฑ์ข้อ 7 ดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพภายในตามระบบและ กลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ พันธกิจและพัฒนาการของคณะที่ได้ ปรับให้การดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการ บริหารงาน คณะ ตาม ปกติ ที่ ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการ ประเมินคุณภาพ	- คณะวิชา - กองวิจัยและ ประกันคุณภาพ การศึกษา	- คณะวิชา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)	มีคู่มือดำเนินงาน
5.2	ระบบกำกับกับการประกันคุณภาพ หลักสูตร	- คณะวิชา	- คณะวิชา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)	มีคู่มือดำเนินงาน
รวมจำนวนองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		รวม 5 องค์ประกอบ 15 ตัวบ่งชี้	รวม 5 องค์ประกอบ 15 ตัวบ่งชี้	

ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับวิทยาเขต

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับวิทยาเขต		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
1	การผลิตบัณฑิต			
1.1	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	- กองส่งเสริมวิชาการ - คณะวิชา	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน) - คณะวิชา (งานสาขาวิชา)	มีคู่มือดำเนินงาน
1.2	อาจารย์ประจำวิทยาเขตที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	- กองกลาง (กลุ่มการเจ้าหน้าที่) - คณะวิชา	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)	มีคู่มือดำเนินงาน
1.3	อาจารย์ประจำวิทยาเขต ที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	- กองกลาง (กลุ่มการเจ้าหน้าที่) - คณะวิชา	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)	มีคู่มือดำเนินงาน
1.4	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ	
1.5	กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	- กองกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ	
2	การวิจัยและนวัตกรรม			
2.1	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย และนวัตกรรม	- กองวิจัยและประกันฯ	- กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัย)	
2.2	เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม	- กองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา	- กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัย)	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ
2.3	ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ	- กองวิจัยและประกันฯ - คณะวิชา	- กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัย)	ระบบสารสนเทศ งานประกันฯ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับวิทยาเขต		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
3	การบริการวิชาการ			
3.1	การบริการวิชาการแก่สังคม	- กองกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ (งานบริการชุมชน และสังคม)	
4	การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่น พื้นบ้าน และกีฬาไทย			
4.1	ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	- กองกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ	- กลุ่มกิจการ นักศึกษาและ กิจการพิเศษ (งานทะนุบำรุง ศิลปะวัฒนธรรม)	
5	การบริหารจัดการ			
5.1	การบริหารของสถาบันเพื่อกำกับติดตาม ผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ เอกลักษณ์ของวิทยาเขต	-	-	
	<u>เกณฑ์ข้อ 1</u> พัฒนาแผนยุทธศาสตร์จากผลการ วิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของวิทยาเขต ให้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบัน และ พัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และ แผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตาม ตัวบ่งชี้และเป้าหมายของ แผนกลยุทธ์ โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการ วิทยาเขตเพื่อพิจารณา	- กองนโยบายและแผน (กลุ่มนโยบายและ ยุทธศาสตร์)	- กลุ่มนโยบายและ แผนงาน	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 2</u> กำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ ทุกคณะวิชาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทาง การเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนา นักศึกษาอาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความ คุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ	- กองกลาง (กลุ่มการเงินและ บัญชี)	- กลุ่มบริหาร (งานการเงินและ บัญชี)	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับวิทยาเขต		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน			
	<u>เกณฑ์ข้อ 3</u> ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงจากการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงทั้งภายในและภายนอก ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของวิทยาเขต เพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม และนำเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา	- กลุ่มตรวจสอบภายใน - กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	- กลุ่มอำนวยการ (งานควบคุมภายใน)	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 4</u> บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน	- สำนักงานอธิการบดี	- สำนักงานรองอธิการบดี	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 5</u> ค้นหาและจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้ อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ ให้สอดคล้องกับพันธกิจของวิทยาเขต จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่เป็น ลายลักษณ์อักษร และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	- กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 6</u> ดำเนินงาน และกำกับติดตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการวิทยาเขตเพื่อพิจารณา	- กลุ่มพัฒนาบุคลากร	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)	มีคู่มือดำเนินงาน
	<u>เกณฑ์ข้อ 7</u> ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของวิทยาเขตที่ได้ปรับให้ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของวิทยาเขตตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ	- กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา)	มีคู่มือดำเนินงาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับวิทยาเขต		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	เกณฑ์ข้อ 8 จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านกีฬาของนักศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ นานาชาติ ประจำปีการศึกษา โดยมีข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา	- สำนักกีฬา	- สำนักงานกีฬา	
5.2	ผลการบริหารงานของคณะ	- กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา)	มีคู่มือดำเนินงาน
5.3	ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	- กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา - คณะวิชา	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา) - คณะวิชา (งานประกันคุณภาพการศึกษา)	มีคู่มือดำเนินงาน
5.4	นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
5.5	นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
5.6	นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
5.7	นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ระดับนานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
รวมจำนวนองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		รวม 5 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้	รวม 5 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้	

ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับสถาบัน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
1	การผลิตบัณฑิต			
1.1	การบริหารจัดการหลักสูตร	คณะ 3 คณะ (กลุ่มมาตรฐานการศึกษา) กองส่งเสริมวิชาการ	กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานหลักสูตรและ แผนการเรียน)	
1.2	อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา) กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร)	- กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)	
1.3	อาจารย์ประจำสถาบันที่มีตำแหน่งทาง วิชาการ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา) กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร)	- กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพ การศึกษา)	
1.4	นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร	คณะวิชา 3 คณะ (กลุ่มมาตรฐานการศึกษา)	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ (งานทะเบียนและ ประมวลผล)	
1.5	การบริหารจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา	สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย	กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)	
2	การวิจัยและนวัตกรรม			
2.1	การบริหารจัดการงานวิจัยและ นวัตกรรม	กองวิจัยและประกัน คุณภาพฯ (กลุ่มวิจัยและนวัตกรรม)	กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัยและ นวัตกรรม)	
2.2	เงินสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรม	กองวิจัยและประกัน คุณภาพฯ (กลุ่มวิจัยและนวัตกรรม)	กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัยและ นวัตกรรม)	
2.3	ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา)	กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัยและ นวัตกรรม)	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
2.4	อาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ	คณะวิชา (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา)	กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา (งานวิจัยและ นวัตกรรม)	
3	การบริการวิชาการ			
3.1	คุณภาพของการให้บริการวิชาการแก่สังคม	กองกิจการนักเรียน นักศึกษาและกิจการ พิเศษ (กลุ่มบริการวิชาการ)	กลุ่มกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ (งานบริการชุมชน และสังคม)	
4	การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย			
4.1	คุณภาพของการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย	กองกิจการนักเรียน นักศึกษาและกิจการ พิเศษ (กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกิจการพิเศษ)	กลุ่มกิจการนักศึกษา และกิจการพิเศษ (งานทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม)	
5	การบริหารจัดการ	-	-	
5.1	การบริหารจัดการของสถาบัน	-	-	
	<u>เกณฑ์ข้อ 1</u> มีการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อทบทวน พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ นำไปสู่การจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินแผนปฏิบัติการประจำปี และแนวทางการดำเนินงานพร้อมทั้งถ่ายทอดไปยังหน่วยงานในสังกัดเพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัด เป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ของสถาบันการพลศึกษา	กองนโยบายและแผน (กลุ่มนโยบายและ ยุทธศาสตร์)	- กลุ่มนโยบายและ แผนงาน	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์
	<u>เกณฑ์ข้อ 2</u> จัดทำคู่มือการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร และคณะนำผลมาสังเคราะห์เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน	กองกลาง (กลุ่มการเงินและบัญชี) และคณะวิชาส่วนกลาง	- กลุ่มบริหาร (งานการเงินและ บัญชี)	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
	<u>เกณฑ์ข้อ 3</u> ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตามการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด	กองตรวจสอบภายใน (กลุ่มควบคุม ติดตาม และประเมินผล) -	- กลุ่มอำนวยการ (งานควบคุม ภายใน)	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์
	<u>เกณฑ์ข้อ 4</u> บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน	กองบริหารงานกลาง (กลุ่มกิจการสภาสถาบัน)	- สำนักงาน รองอธิการบดี	มีคู่มือ ดำเนินงาน ตามตัวบ่งชี้
	<u>เกณฑ์ข้อ 5</u> . ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตาม การจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีตามขั้นตอนการจัดการความรู้ (กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา)	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์
	<u>เกณฑ์ข้อ 6</u> ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มพัฒนาบุคลากร)	- กลุ่มบริหาร (งานบุคคล)	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์
	<u>เกณฑ์ข้อ 7</u> จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คู่มือและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา	กองส่งเสริมวิชาการ	- กลุ่มส่งเสริมวิชาการ	
	<u>เกณฑ์ข้อ 8</u> ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตาม การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไก ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ทั้งในระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต และสถาบัน	กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา)	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา)	มีคู่มือ ดำเนินงาน ปรับปรุงเกณฑ์
5.2	ผลการบริหารงานของวิทยาเขต	- กองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	- กลุ่มวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา (งานประกันคุณภาพการศึกษา)	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
5.3	ผลการบริหารงานของคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ	คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.4	ผลการบริหารงานของคณะศิลปศาสตร์	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.5	ผลการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.6	ผลการบริหารงานหลักสูตรของคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.7	ผลการบริหารงานหลักสูตรของ คณะศิลปศาสตร์	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะศิลปศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.8	ผลการบริหารงานหลักสูตรของ คณะศึกษาศาสตร์	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษาของ คณะฯ)	คณะศึกษาศาสตร์ (กลุ่มวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา ของคณะฯ)	
5.9	ผลการบริหารงานของโรงเรียนกีฬา โดยรวม	กองวิจัยและประกันฯ (กลุ่มประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน)	โรงเรียนกีฬา	
6	การพัฒนานักศึกษาด้านกีฬา	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
6.1	การบริหารจัดการด้านกีฬา	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน		หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ		หมายเหตุ
ที่	รายละเอียด	สถาบัน	วิทยาเขต	
6.2	นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
6.3	นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
6.4	นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
6.5	นักศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	สำนักกีฬา (กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา)	สำนักงานกีฬา	
รวมจำนวนองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		รวม 6 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้	-	

ภาคผนวก

- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561
- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561
- คำสั่งสถาบันการพลศึกษา เรื่องคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน สถาบันการพลศึกษา
- คำสั่งสถาบันการพลศึกษา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา

กฎกระทรวง
การประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ มาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและ ประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และ แนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมิน คุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้ สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง แนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการนำมาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียนสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๑.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิต/การพัฒนาผู้เรียน ให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศ ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ ของสถาบัน

๑.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายการจัดการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา เพื่อส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของคนไทยหรือ ผู้สนใจเรียนรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้นที่มีเนื้อหา สาระเหมาะสมกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบบูรณาการซึ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และนำไป ประยุกต์ใช้ในสภาพบริบทจริงได้

๑.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ทั้งระดับ ปริญญาบัณฑิตหรือระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละคณะ/สถาบัน มีการออกแบบหลักสูตรหรือรายวิชาที่ปรับ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน มีหลักสูตรหรือรายวิชาที่เป็นความร่วมมือกับสถานประกอบการ/ หน่วยงานผู้ใช้บัณฑิต มีรายวิชาที่เชื่อมโยงสาระความรู้ที่เป็นวิทยาการก้าวหน้าและเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ได้ ในชีวิตจริงทุกหลักสูตรต้องมีการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน ตามวิสัยทัศน์และจุดเน้นของ หลักสูตร ได้แก่ การเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง ซึ่งกำหนดในมาตรฐานการอุดมศึกษา

๑.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยให้อิสระกับหลักสูตรในการดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการกำกับติดตาม ให้ได้คุณภาพทั้งหลักสูตรแบบให้ปริญญาและไม่ให้ปริญญา

สำหรับหลักสูตรแบบให้ปริญญาต้องมีการกำกับติดตามให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานวิชาชีพ

๑.๕ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ทั้งการประกันคุณภาพและการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ที่รับผิดชอบ สามารถก้าวทันวิทยาการสมัยใหม่ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาศาสตร์ ในสาขาวิชาที่รับผิดชอบ รวมทั้ง การส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ให้ร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ ที่แก้ปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

๒

๓.๖ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรมีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดในแต่ละหลักสูตรระหว่างการศึกษาแต่ละช่วงเวลาที่เหมาะสมและรายงาน การดำเนินการที่เป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนทั้ง ๓ ด้าน สำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาแบบให้ปริญญา

๒. แนวทางการนำมาตราฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรมสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๒.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภท ของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน

๒.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานวิจัย นวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญา ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและของประเทศ โดยยึดแผนยุทธศาสตร์ชาติเป็นหลัก

๒.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการจัดหาแหล่งทุนวิจัย การจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรให้เพียงพอในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนบูรณาการ ทรัพยากรเพื่อทำให้งานวิจัยบรรลุเป้าหมายตามความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในด้านทรัพยากรและในเชิงพื้นที่

๒.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมทาง เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและ ต่างประเทศ โดยผ่านการวิจัย การผลิตบัณฑิต และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อการสร้างสรรค งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกัน

๒.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่ผู้เรียนที่นำไปสู่การร่วมสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมให้กับประเทศและ ในโลกอนาคต

๒.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีหน่วยงานและระบบบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา ในสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและ สถาบันและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันให้กับประเทศ

๒.๗ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัยและนวัตกรรมทุกระดับ ที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อ การพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีด ความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

๓. แนวทางการนำมาตราฐานด้านการบริการวิชาการสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๓.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการเพื่อให้เกิด ประโยชน์กับชุมชน สังคม และประเทศ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบันและตามความ ได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการที่ครอบคลุม ทั้งการบริการวิชาการแบบมีรายได้ แบบให้เปล่า หรือแบบไม่หวังผลกำไร มีผลงานบริการวิชาการที่สามารถ สร้างคุณค่าที่พิจารณาจากรายได้ และ/หรือ สามารถสร้างคุณค่าที่ไม่เน้นรายได้

๓.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำกับดูแลกระบวนการให้บริการวิชาการที่มีความโปร่งใส และ ตรวจสอบได้ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ตามความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของสถาบัน

๓.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

๓

ทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับท้องถิ่น ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพที่ดี โดยมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๓.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการบริหารหรือการจัดทำหลักสูตรที่บูรณาการการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม และเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม รวมทั้ง การส่งเสริมการเผยแพร่การบริการวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ

๓.๕ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการบริการวิชาการและมีการกำกับติดตามผลการให้บริการวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๔. แนวทางการนำมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๔.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และความเป็นไทย เพื่อการธำรงรักษา สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมไทยหรือการพัฒนาต่อยอดและสร้างคุณค่าใหม่ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบัน

๔.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตื่นตัว ความภูมิใจในความเป็นไทย ความเข้าใจในจุดร่วมบนความแตกต่างของวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างสร้างสรรค์

๔.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดระบบการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้ และระบบความคิด ในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผสมกับทักษะทางศิลปะ ระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในวิชาชีพและเป็นทักษะชีวิตต่อไป

๔.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดบริการทางวิชาการ โครงการหรือกิจกรรมที่เป็น การสืบสาน ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยตามอัตลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้ ผู้ใช้บริการได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้และการประพฤติตนให้เหมาะสม เกิดสุนทรีย์ทางศิลปวัฒนธรรม ความรักและภูมิใจในความเป็นไทย

๔.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีฐานข้อมูลหรือการบริการ หรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ เพื่อให้บุคคลทั่วไปมาใช้บริการได้ และเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย สร้างจุดยืนทางวัฒนธรรมให้กับประเทศ

๔.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนให้มีงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริม เครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือความ เป็นไทย ที่เหมาะสมและสอดคล้องจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิง ทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน

๔.๗ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมและ ความเป็นไทยและมีการกำกับติดตามผลการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

๔.๘ สถาบันอุดมศึกษาที่มีอัตลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม พึงส่งเสริมการจัดทำ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เพื่อให้สามารถ สร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม โดยนำจุดเด่นของอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี มาสร้างคุณค่าใหม่หรือความได้เปรียบเชิงแข่งขันให้กับประเทศบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์จาก ศิลปวัฒนธรรม สามารถประยุกต์และผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลก สมัยใหม่

๕. แนวทางการนำมาตราฐานด้านบริหารจัดการ สูการปฏิบัติให้เกิดผล

๕.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนกลยุทธ์ เพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต/ การพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการและด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้ที่สำคัญ และมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ และการประเมินผลลัพธ์เพื่อให้มั่นใจว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๕.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ ทั้งระยะสั้น ระยะยาว แก่บุคลากร ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ รวมทั้งจัดสรรบุคลากร ทรัพยากรงบประมาณ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้การดำเนินงานบรรลุตามพันธกิจ มีการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีผลลัพธ์ที่โดดเด่น

๕.๓ สถาบันอุดมศึกษามีกระบวนการรับฟังและสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อค้นหาความต้องการและข้อกำหนดด้านหลักสูตรและการบริการวิชาการ รวมถึงค้นหาโอกาสในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยนำมาผนวกกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนความรู้ความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนออกแบบการเรียนรู้ การบริการวิชาการ และการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ

๕.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีระบบพัฒนาและบริหารบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมและบรรยากาศของการทำงานที่เกื้อหนุนการนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ อย่างเต็มที่ ทำให้บุคลากรมีความผูกพันและทุ่มเทกับเป้าหมายขององค์กร มีความมั่นคงในอาชีพ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีระบบบริหารขีดความสามารถและบริหารอัตรากำลัง เพื่อนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำให้การทำงานของสถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จ มีผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเป้าหมาย

๕.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดแนวทางหรือวิธีการที่สะท้อนถึงการส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาล รวมทั้งส่งเสริมการกำกับดูแลอย่างมีความรับผิดชอบ ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ภาวะรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร ภาวะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน ความโปร่งใสในการดำเนินการ การสรรหากรรมการในระดับต่างๆ ของสถาบัน รวมถึงกรรมการสภาสถาบัน และนโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ การกำกับดูแลการสรรหาตำแหน่งผู้นำระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

๕.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงานให้มีความคล่องตัวในทุกพันธกิจ มีการจัดระบบรวบรวม วิเคราะห์ และจัดการข้อมูลที่เหมาะสมในทุกระดับและทุกส่วนงาน เพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินงาน การวัดวิเคราะห์ผลลัพธ์ ตลอดจนจัดการทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงาน รวมถึงใช้ในการบริหารความเสี่ยงโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษา

๕.๗ สถาบันอุดมศึกษาพึงใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบเพื่อมั่นใจว่าผลลัพธ์การดำเนินงานของสถาบันตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกได้อย่างดีเทียบกับสถาบันอื่นๆ ที่มีจุดเน้นอย่างเดียวกัน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเป็นเลิศทั้งด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ และด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

๕.๘ สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพที่รับประกันความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาทั้ง ๕ ด้าน และเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตลอดจนมีการนำผลการประกันคุณภาพไปทบทวนเพื่อปรับแผนกลยุทธ์ในการ

๕

ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับโลกในอนาคต สถาบันอุดมศึกษามีการติดตามรายงานผลลัพธ์ รวมทั้งการปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านที่สำคัญ ได้แก่

๕.๘.๑ ผลลัพธ์ด้านผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และผลลัพธ์ตามพันธกิจที่สำคัญอื่นๆ ของสถาบัน

๕.๘.๒ ผลลัพธ์ด้านระบบปฏิบัติการ ทั้งด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลสัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนวิธีคิด ปรับวิธีทำงาน เพื่อผลลัพธ์ที่ดีกว่า

๕.๘.๓ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ทั้งด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร ด้านบรรยากาศการทำงาน ด้านความผูกพันของบุคลากร ด้านพัฒนาบุคลากร ฯลฯ

๕.๘.๔ ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล ทั้งผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ด้านประพฤติดุติอย่างมีจริยธรรม ฯลฯ

๕.๙ สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายอย่างครบถ้วน มีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานทุกพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน กำกับดูแลให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตลอดจนกำกับดูแลให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาและของสภาสถาบันมีธรรมาภิบาล

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย วีระจตุล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

คำสั่งสถาบันการศึกษา
ที่ ๑๕๔๓/๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ รวมถึงมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕ จึงให้ยกเลิกคำสั่งสถาบันการศึกษา ที่ ๑๘๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันการศึกษา

๑. อธิการบดีสถาบันการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	กรรมการ
๔. รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายบริหาร	กรรมการ
๕. รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายแผนและพัฒนา	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายงบประมาณ	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๙. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	กรรมการ
๑๐. คณบดีคณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
๑๑. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองบริหารงานกลาง	กรรมการ
๑๕. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการ	กรรมการ
๑๖. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการ
๑๗. ผู้อำนวยการกองกิจการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ	กรรมการ
๑๘. ผู้อำนวยการกองตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๑๙. หัวหน้าสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๒๐. ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๒๑. หัวหน้ากลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒. เจ้าหน้าที่กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับมอบหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้มีหน้าที่ ดังนี้

๑. พิจารณาให้ความเห็นชอบ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพ การศึกษาสถาบัน โดยยึดถือกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

๒. กำหนดผู้รับผิดชอบ กำกับติดตามการดำเนินงาน การควบคุมคุณภาพ ตามองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ คุณภาพการศึกษาตามประกาศสถาบัน

๓. กำหนดมาตรการเพื่อเชื่อมโยงนโยบายและแนวปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากระดับ สถาบัน วิทยาเขต คณะวิชา โดยมีการมอบหมายและถ่ายทอดภารกิจให้บุคลากรทุกคนในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

๔. จัดทำแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานให้เป็นตามภารกิจที่ได้รับ มอบหมายตามนโยบายการประกันคุณภาพภายใน

๕. กำกับดูแลและสนับสนุนการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และพัฒนา ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบัน

๖. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะ มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพภายในหน่วยงานในสังกัด อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๑

(นายปรีวัฒน์ วรรณกลาง)
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

คำสั่งสถาบันการศึกษา

ที่ ๑๔๗/๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

เพื่อทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐาน
การศึกษาของชาติ ระดับอุดมศึกษา และบริบทของสถาบันการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และ ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ.
๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ สถาบันการศึกษา
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายใน ระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ อธิการบดีสถาบันการศึกษา	ประธานกรรมการ
๑.๒ รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๑.๓ รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๑.๔ รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	กรรมการ
๑.๕ รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา ฝ่ายบริหาร	กรรมการ
๑.๖ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายแผนและพัฒนา	กรรมการ
๑.๗ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายงบประมาณ	กรรมการ
๑.๘ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๑.๙ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	กรรมการ
๑.๑๐ คณบดีคณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๑ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๒ ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการ
๑.๑๓ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๑.๑๔ ผู้อำนวยการกองบริหารงานกลาง	กรรมการ
๑.๑๕ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการ	กรรมการ
๑.๑๖ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการ
๑.๑๗ ผู้อำนวยการกองกิจการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ	กรรมการ
๑.๑๘ ผู้อำนวยการกองตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๑.๑๙ ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๑.๒๐ หัวหน้ากลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้แนวทางในการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กำกับดูแลการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการทุกองค์ประกอบ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

**๒. คณะกรรมการทบทวนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา**

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

๑. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๔. รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการ	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๗. หัวหน้าสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาพร กองพลพรหม	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติกุล รัตนรังสิกุล	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร รุ่งเรือง	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทภัทร คำวิจิตร	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มันทีรา ผ่องอำไพ	กรรมการ
๑๓. นางสาวณภัค อุทัยมณีรัตน์	กรรมการ
๑๔. นายโชคชัย ปัญญาคำ	กรรมการ
๑๕. นางสาวสุคนธ์ธา พุ่มเมือง	กรรมการและเลขานุการ

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

๑. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ	รองประธานกรรมการ
๓. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	กรรมการ
๔. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๖. หัวหน้ากลุ่มวิจัยและนวัตกรรม	กรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์มลิวลย์ ผิวคราม	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประติษฐ์ ปะวันนา	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราไพ ศูนย์จันทร์	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษร อุทัยเวียนกุล	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร ทนพลกรัง	กรรมการ
๑๒. ว่าที่ร้อยตรีมนตรี จันทมา	กรรมการ
๑๓. นางสาวทัศนียา ถึงอินทร์	กรรมการ
๑๔. ดร.สิริพร มีผดุง	กรรมการและเลขานุการ

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

๑. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. คณบดีคณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองกิจการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ทองคำพานิช	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิวัฒน์ ดอกไม้ขาว	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรียา ประดิษฐ์สถาพร	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร มยะกุล	กรรมการ
๑๐. นายสงกรานต์ ธิจัน	กรรมการ
๑๑. นางสาวจิราพันธ์ ธรรมณีเพชร	กรรมการ
๑๒. นางสาวชนิทัศน์รา ใจดี	กรรมการ
๑๓. นางลัดดาวัลย์ แยมอุบล	กรรมการ
๑๔. นางจงรักษ์ กะรัมย์	กรรมการ
๑๕. นางสาวศิริวงศ์ เหลือสุข	กรรมการและเลขานุการ

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๑. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายบริหาร	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายแผนและพัฒนา	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายงบประมาณ	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองบริหารงานกลาง	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยานี สังข์ศรีอินทร์	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑารัตน์ ฤทธิเนื่อง	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฤทธิพงษ์ ระฤกชาติ	กรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ เหมรา	กรรมการ
๑๔. ดร.ธารทิพย์ ช้วนนา	กรรมการ
๑๕. นางณัฐกฤตา แสงประเสริฐอารี	กรรมการ
๑๖. นางสาวนนทิชา เจษฎาเมธีวี	กรรมการ
๑๗. นางสาวนวเนตร สังข์สมบูรณ์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ดังนี้

๑. ทบทวนและพัฒนาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรฐานการศึกษา ของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และบริบทของสถาบันการพลศึกษา

๒. กำหนดผู้รับผิดชอบและผู้กำกับติดตามการดำเนินงานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

๓. คณะกรรมการดำเนินงาน

๓.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนิดา ไกรเพชร	ประธานกรรมการ
๓.๒ นางสาวภคินี สมไทย	กรรมการ
๓.๓ นางสาวอลิศรา เอี่ยมละออ	กรรมการ
๓.๔ นายเพชร ห้อยตะขบ	กรรมการ
๓.๕ นายวัฒนา นนทะวงษ์	กรรมการ
๓.๖ นางสาวจตุรณี พลเสน	กรรมการ
๓.๗ นางสุขเสนอ รัตนรังสิกุล	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ดังนี้

๑. วางแผนขั้นตอนการดำเนินงานการประชุมฯ
 ๒. บริหารจัดการการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ
 ๓. รวบรวมข้อมูล เอกสาร / หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการประชุม
 ๔. สรุปผลการดำเนินงานและรายงานต่อผู้บริหาร
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๑

(นายปรีวัฒน์ วรรณกลาง)
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา